

DANILO CLEMENTONI

NÁVRAT

Dobrodružství
AZAKISA A PETRIHO

Danilo Clementoni

Návrat

«Tektime S.r.l.s.»

Clementoni D.

Návrát / D. Clementoni — «Tektime S.r.l.s.»,

ISBN 978-8-88-535678-8

ISBN 978-8-88-535678-8

© Clementoni D.

© Tektime S.r.l.s.

Danilo Clementoni

Návrát

Dobrodružství Azakisa a Petriho

Převodní název: Návrát

Přeložila: Janka Lopatňáková

Vydal: Tektime ### www.traduzionelibri.it

Průběh této knihy je vymyšlený. Uvedené menší, osoby a organizace jsou plodem představivosti autora a slouží na podporu autenticity průběhu. Pokud někdy analýza skutečnými událostmi nebo reálnými osobami, živými či mrtvými, je úplně nahodná.

Návrát

Copyright © 2013 Danilo Clementoni

1. vydání: november 2013

Vydání a vytlačení na vlastní náklady

facebook: www.facebook.com/libroilritorno

blog: dclementoni.blogspot.it

e-mail: d.clementoni@gmail.com

Všechny práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována, mechanicky ani elektronicky, bez předchůzající písemné autorizace vydavatele, s výjimkou krátkých úryvků sloužících na recenzi.

Moje manželce a mému synovi za ich trpezlivost, kterou měli so mnou a za všechny hodnotné odporůžky, kterými přispěli k zlepšení tohoto románu.

Mimoriadne pokračovanie patrú všetkým mojím priateľom, ktorí ma neustále podporovali a povzbudzovali v pokračovaní na tomto diele, ktoré by možno, bez nich, nikdy nevidelo svetlo sveta.

Rád by som pokračoval Janke Lopatňárovej, mojej prekladateľke, za spoluprácu, ako aj za nádej a profesionalitu venovanú tomuto prekladu.

###Vracali sme sa. Uplynul iba jeden náš solárny rok, odkedy sme boli donesení vzhŕňať plán, ale pre nich uplynulo 3 600 pozemských rokov. Nikto nevedel, čo nás očakáva.###

Průvod

Dvanásťsta planéta, Nibiru (Planéta prechodu), ako ju volali Sumeri alebo Marduk (Krásne nebies), ako ju nazvali Babylončania, je v skutočnosti kozmické teleso obiehajúce okolo nášho slnka s dobou obehu 3 600 rokov. Jej obežná dráha je značne elipsovitá, retrográdna (vzhľadom na ostatné planéty obieha okolo slnka v opačnom smere) a je veďmi naklonená vzhľadom na rovinu našej slnečnej sústavy.

Každá jej cyklická priblíženie takmer vždy spásobilo v našej slnečnej sústave obrovské medziplanetárne otrasy, ktoré spásobili nielen odchýlky z obežných dráh zasiahnutých planét, ale aj samotnú ich konformáciu. A práve pri jednom z najboľavejších prechodov bola majestätná planéta Tiamat, ktorá sa nachádzala medzi Marsom a Jupiterom, s hmotnosťou dosahujúcou takmer deväťnásobok aktuálnej hmotnosti Zeme, bohatá na vodu a s jedenástimi družicami, znížená impozantným nárazom. Jedna zo siedmich družíc obiehajúca okolo planéty Nibiru narazila do obrovského telesa Tiamat a prakticky ho rozhodila na dve polovice, pričom oba zvyšky zaujali odlišné obežné dráhy. Pri nasledujúcom prechode (druhý deň Genozy) zostávajúce družice Nibiru dokončili dielo úplne znížením jednej z dvoch fastestvytvorených pri prvom náraze. Ako sa ňom vznikajúce pri mnohých nárazoch vytvorila to, čo dnes nazývame našim planétotokom alebo Kovaním nášho ramokom, ako ho volali Sumeri. Iné ňomky boli zase zašľenené do dráh blízkyh planét. Bol to predovšetkým Jupiter, ktorý zachytil väčšinu ňomkov, ňom si značne zväčšil svoju hmotu.

Umelé družice z katastrofy, vrátane tých, ktoré prešli z planéty Tiamat, boli väčšinou odhodnené na externé obežné dráhy a vytvorili telesá, ktoré dnes poznáme ako kométy. Tá, ako sa, ktorá prešla aj druhý prechod, sa zase umiestnila na stabilnej obežnej dráhe medzi Marsom a Venušou, zobrala si so sebou poslednú zostávajúcu družicu a vytvorila tak zostavu, ktorá dnes poznáme pod menom Zem so svojím nerozlučným spoločným Mesiacom.

Jazvu spásobenú kozmickým nárazom, ku ktorému došlo približne pred 4 miliardami rokov, vidno iastočne ešte aj dnes. Zbrázdnená naša planéta v súčasnosti úplne zakrýva vodu, ktorá sa dnes volá Tichý oceán. Ten zaberá približne tretinu zemského povrchu, čo je viac ako 179 miliónov kilometrov štvorcových. Na celej tejto obrovskej ploche sa prakticky nenachádzajú žiadne suché miesta, iba obrovská roklina siahajúca do hĺbok viac ako desať kilometrov.

V súčasnosti sa Nibiru svojou konformáciou veďmi podobá Zemi. Dve tretiny jej povrchu pokrýva voda, zvyšok zaberá jediný kontinent, ktorý sa rozprestiera zo severu na juh, a jeho celková plocha presahuje 100 miliónov štvorcových kilometrov. Niektorí jej obyvatelia už státisíce rokov využívajú cyklické približovanie sa ich planéty k našej, systematicky nás navštevovali a pri každej svojej návšteve ovplyvnili kultúru, poznatky, technológiu a dokonca samotnú evolúciu ľudskej rasy. Naši predkovia im dávali rúzne mená, ale snáď najvhodnejšie meno pre nich bolo odjakživa Bohovia.

Kozmický loch Theos 1 000 000 km od Jupitera

Azakis si pohodlne lebedil vo svojom kresle, ktoré sa automaticky prispôbovalo jeho telu a ktoré mu vlastnými rukami zostrojil a pri priležitosti jeho prvého medziplanetárneho letu pred niekoľkými rokmi daroval dŕvny priateľ Remeselník.

Prinesie ti šťastie, povedal mu toho dňa. Pomôže ti uvoľniť sa a, keď to bude potrebovať, aj urobí správné rozhodnutia.

Dá sa povedať, že sediac v tom kresle urobil veľa rozhodnutí a aj šťastie stálo často na jeho strane. Aj preto sa vždy snažil, aby mal táto drahá spomienku vždy so sebou, a to aj za cenu porušenia mnohých predpisov, podľa ktorých by svoje kreslo

používal nemal, predovšetkým na vesmírnej lodi kategórie Bousen-1, teda na takej, na akej sa práve nachádzal.

Modrastá pruh dymu stápal rovno a rýchlo z cigary, ktorá dráhal medzi palcom a ukazovák kom pravej ruky, zatiaľ čo sa snažil prejsť 4,2 AJ¹, ktorá ho ešte stágle oddeľovali od cieľa. Napriek tomu, že takto cesty prekonával už niekoľko rokov, kázlo temnoty okolitého priestoru prebodávaného miliardami hviezd ešte vždy dokázalo upátať jeho myšlienky. Veľká elipsovitá otvor, presne pred jeho sedadlom, mu poskytoval kompletnú výhľad v smere jazdy a on ostával ešte vždy ohorený tým, že toto jemné silové pole ho dokáže ochrániť pred chladom hviezdneho priestoru a zabraňuje náhlemu niku vzduchu von, kde by ho nasalo absolútne vákuum zvonku. Smrť by bola určite okamžitá.

Zhlboka sa nadýchol z dlhej cigary a zadával sa do holografického hľadiska pred sebou, v ktorom videl unavenú a neoholenú tvár Petriho, svojho druhu na tejto výprave, ktorá na druhej strane lode opravoval riadiaci systém odpadového potrubia. Chvilku sa bavil na tom, ako sa tvár deformovala, keď do hľadiska vyfúkol práve vchnutý dym a vytvoril tak vlnivý pohyb pripomínajúci zmyselnú pohybu tanečnic, ktorá tak často navštevoval pri svojich výpravách do svojho rodiska a keď si mohol užávať zaslúžených oddych.

Petri, jeho priateľ a spoločník pri dobrodružstvách, mal už takmer tridsať dva rokov a toto bola jeho štvrtá výprava tohto druhu. Jeho impozantná a masívna postava vyvolávala u všetkých, ktorí ho stretli, vždy obrovskú rešpekt. Oštiepne ako nekonečný priestor, tmavý, dlhý a strapatý vlasy mu siahali takmer po pleciah, výška takmer dva metre tridsať, široká hrudník a mocná pleciah, ktorá by bez akýchkoľvek problémov dokázala zdvihnúť aj dospelého Nebira², a predsa mal dušu dieťaťa. Mohlo ho dojať aj rozkvitnutie kvetu Soel³, mohol stáť a nekonečný sa ošarene dávať na morskú vlnu narážajúcu na alabastrové átesy v Zálive Saraan⁴. Neuveriteľná osoba, spoľahlivá, lojálna, pripravená obetovať zaňho bez zaváhania aj svoj život. Nikdy by sa nevydal na cestu, keby nemal po svojom boku Petriho. Bola to jediná osoba na svete, ktorej slepo veril a ktorá by nikdy nezhradila.

Motory lode, nastavené na let v rámci slnečnej sústavy, vydávali klasický a upokojujúce dvojzvuk bzučanie. Tento zvuk jeho výkolením užiam potvrdzoval, že všetko funguje dokonale. Svojím citlivým sluchom by zašul zmenu v reakčnej komore s hodnotou 0,0001 Lasig oveľa skôr, než by to zaznamenal dokonale automatizovaný riadiaci systém. Aj preto zaskal, napriek svojmu veľmi mladému veku, poverenie veliteľ lodi kategórie Pegasus.

Mnoho z jeho rovesníkov by dali ruku za to, aby mohli byť tu na jeho mieste. Ale teraz a tu bol on.

Intraokulárny prístroj OCOM zmaterializoval pred sebou novú prepočítanú dráhu. Bolo neúveriteľné, ako predmet s veľkou rýchlosťou niekoľkých mikronov zvládol všetky tieto úlohy. Vsunutý priamo do ošného nervu dokázal zobrazovať celú ovládajúcu dosku prekrývajúcu týmto obrazom to, čo videl reálne pred sebou. Na začiatku nebolo jednoduché zvyknúť si na tento diabolský vynález a niekoľkokrát musel bojovať proti pocitu morskej choroby. Teraz si však už nevedel ani predstaviť, čo by si poňal bez neho.

Celá slnečná sústava sa otáčala okolo neho v celej svojej ošarujúcej veľkoleposti. Maličký modrý bod v blízkosti Jupitera predstavoval polohu jeho lode a tenká šerpená šliara, o trochu viac zakrivená oproti pôvodnej, už vyblednutej, indikovala novú trajekciu približovania sa k Zemi.

Gravitačnú právu živov najväčšej planety sčasy bola ohromujúca. Museli nevyhnutne ostať v bezpečnej vzdialenosti a iba sila dvoch motorov Bousen mohla dovoliť lodi Theos uniknúť zo smrtelnejho objatia.

„Azakis,“ ozvalo sa chrapľavo z prenosnej vysielacej polovenej pred ňou na konzole. „Mali by sme overiť stav spojov oddelenia Ľes.“

„Ešte si to neurobil?“, odpovedal Ľartovne, pretože si bol istý, že tým priateľ určite naštve.

„Odhoď smrť avšak cigaru a poď mi pomôcť!“, zahrmel Petri.

Vedel som to.

Podarilo sa mu ho nazložiť a mal z toho ohromný srandu.

„Tu som, tu som. Už idem priateľu, len sa nezlost.“

„Hľď sa, už som ťa tyri hodiny v tomto bordeli a vôbec nemám chuť na ťarty.“

Mrzutý ako vždy, ale za nič a pre nikoho by ho neopustil.

Poznali sa už od detstva. Bol to on, kto ho neraz ochránil pred bitkou (bol vždy oveľa väčší než ostatní, už ako dieťa) tým, že svojím masívnym telom ochránil svojho priateľa pred zvyčajnou bandou vlátnikov, ktorí si ho často brali na mušku.

Ako chlapec Azakis nebol vôbec typom, ktorý by nejako mimoriadne priťahoval opačnú pohlavie. Často sa obliekal nedbalo, vlasy nosil oholené, telo tenké, neustále pripojený k Sieti⁵ z ktorej preberal miliardy informácií s desivou slobodou rýchlosťou ako bol priemer. Už ako desaťročný, však svojim známym ťudijným výsledkom, žaskal prístup na úroveň C, s možnosťou zaskávanie poznatky, ktoré ostávali tajomstvom pre takmer všetkých jeho vrstovníkov. Neurčité zariadenie N^COM, ktoré zaručovalo takýto druh prístupu, malo však niekedy malých kontraindikácií. Počas fáz zaskávania dŕžť musel byť prakticky absolútne sústredený, a vzhľadom na to, že takto trávil väčšinu svojho času, mal v podstate vždy neprátným výraz. Jeho pohľad bol upretý do prázdna, vôbec si nevšimol, ako sa dialo okolo neho. Pravdupovediac, na rozdiel od toho, za čo ho považovali Starejovia, všeobecne sa o ňom hovorilo že je trošku retardovaný.

Jeho to nezaujímalo.

Jeho smäd po vedomostiach bol bezhraničný. Dokonca aj v noci ostával pripojený a, napriek tomu, že v spánku sa kapacita akvizície, prave v dôsledku nevyhnutnosti absolútnej koncentrácie, drasticky znižovala na hodnotu jedného mizerného 1 %, nechcel premrhať ani chvíľku svojho života bez možnosti zväčšiť svoje kultúrne pozadie.

Zdvihol sa, naznačil mierny úsmev, a nasmeroval si to k oddeleniu Ľes, kde ho už čakal jeho priateľ.

Planéta Zem „Tell el-Mukayyar“ Irak

Elisa Hunter sa snažila snáť už tisíce krát osuť si neznesiteľnú kvapku potu, ktorá sa jej z tela pomaly kĺžala smerom na nos, aby neskôr odkvapla dolu do šeravého piesku. Uplynulo už niekedy hodinu, čo kolenačky pomocou svojho nerozlučného Trowel Marshalltown⁶ jemne odhrabávala zeminu a pokúšala sa, bez pokodenia, vyniesť na svetlo sveta to, čo pripomínalo horné masové nahrobné kameňa. Už od začiatku však nebola hlboko presvedčená o tejto práci. V blízkosti Ziqqurat di Ur⁷, kde pracovala už takmer dva mesiace na základe povolenia, ktoré sa jej podarilo získať vďaka svojej povesti archeologičky a odborníčky na sumerský jazyk, bolo počas vykopávok vykonaných na začiatku XX. storočia najdených veľa hrobov, ale v ťiadam sa nenášlo podobné dielo. Vzhľadom na zvláštny tvorcov tvar a

značnosť rozmiery to viac ako sarkofág pripomínalo veľko nejaké doby, ktoré niekto zakopal pred tisícami rokov, aby niečo ochránil alebo skryl.

Bohužiaď, vzhľadom na to, že sa doteraz podarilo odkryť iba časť horného dielu, nemohla zatiaľ povedať, ak by mohla byť vďaka tejto doby. Klinová pásmo pokrývajúcce celú viditeľnú povrch veka sa nepodobalo na nič, čo kedy videla vo svojom živote.

Preklad textu by si vyžiadala mnoho dní a ešte viac bezsenných nocí.

„Doktorka.“

Elisa zdvihla hlavu a, zacloniac si oči pred slnkom pravou rukou, uvidela svojho pomocníka Hishama, ako sa k nej blížil rýchlymi krokmi.

„Doktorka!“ zopakoval mu, „volajú vás zo základne a zdá sa, že je to vážne.“

„Uá idem. Akujem Hisham.“

Využila nátenú prestávku a dopriala si glg u vriacej vody z úutory, ktorá mala vďaka prípevneniu k opasku.

Telefónť zo základne... To mohlo znamenať iba problém na obzore.

Zdvihla sa, oklepala si nohavice rozvíriac prach a rozhodne si to nasmerovala k stanu, ktorý fungoval ako vlnskúň; základňa.

Otvorila zips, ktorý udržiaval stan privretý, a vošla dnu. Chvilku jej trvalo, kým sa oči prispôbili zmene svetla, ale to jej nezabránilo, aby na monitore ihne rozpoznala tvár plukovníka Jacka Hudsona, ktorý na ňu akal nehybne upierajúc zrak do prízna.

Plukovník oficiálne zodpovedal za strategickú protiteroristickú jednotku so šéfom Nasiri, ale jeho skutočnou úlohou bolo koordinovať šéf vedecch vlnskúň, ktorá si objednala a riadila záhadnú sekciu ELSAD⁸. Táto sekciu obklopovalo zvyšajná tajomstvo, ktoré obostiera všetky takto traktéry. Takmer nikto nepoznal presnú zámery a ciele celej zostavy. Vedelo sa iba to, že vlnkonný veliteľ bol podriadený priamo prezidentovi Spojených štátov amerických.

Elisu v podstate toto všetko nezaujímalo. Skutočným dŕvodom, prečo prijala ponuku zášastniť sa na jednej z vlnprav bolo, že by konečne mala práleitosť vrátiť sa na miesta, ktoré milovala najviac na svete a mohla robiť svoju robotu, ktorá by nevymenila za nič na svete a v ktorej, napriek svojmu relatívne mladému veku (tridsaťosem rokov), patrila medzi najlepších a najuznávanejších odborníkov vo svojom odbore.

„Dobrá večer plukovník,“ povedala s najmilším úsmevom, aký dokázala vyáriť. „Vášmu vnašam za tú úesť?“

„Doktorka Hunterová, prestaťte koketovať. Viete veľmi dobre, prečo vás volám. Povoľenie, ktoré ste mali na ukončenie vášich prác u dva dni neplatí a vy by ste u vbec nemali byť na pracovisku.“

Jeho hlas bol pevný a rozhodný. Tentokrát by na predloženie povolenia nestačilo ani jej neodolateľná úaro. Preto sa rozhodla vytiahnuť poslednú kartu.

Odkedy sa koalícia vedená Spojenými štátmi 23. marca 2003 rozhodla pre inváziu do Iraku s presným cieľom zvrhnúť diktátora Saddama Husseina obvineného z vlastného zbraní hromadného ničenia (obvinenie, ktoré sa potom ukázalo ako nepodložené) a podporiť islamský terorizmus, všetky archeologické vykopávky, ktoréch realizácia bola problematická u aj v mierovom období, boli v Iraku úplne zastavené. Až formálne ukončenie vzdoru, ku ktorému došlo 15. apríla 2003, opäť zažala svetlo nádeje pre archeológov na celom svete, že sa budú znovu približovať k jednému miestu, o ktorých sa predpokladá, že sa na nich vyvíjali najstaršie civilizácie a ktoré rili odtiať svoju kultúru po celej zemeguli. Rozhodnutie irackých orgánov, na konci roku 2011, znovu otvoriť miesta vykopávok s neoceniteľnou historickou hodnotou s cieľom

â##pokra#ovaÅ¥ v zhodnocovanĀ vlastnĀ©ho kultĀrneho bohatstvaâ## nakoniec premenila nĀjdeĵ na istotu. Pod zĀĵtitou OSN a po zĀskanĀ nespoĀ#etnĀ½ch povolenĀ podpĀsanĀ½ch a ratifikovanĀ½ch eĀĵte vĀĤĀ#Āĵm poĀ#tom â##orgĀinovâ## mohlo niekoĀ¼ko skupĀn vĀ½skumnĀkov, zvolenĀ½ch na zĀĵklade prĀsneho vĀ½beru a pod dohĀ¼adom prĀsluĀjnĀ½ch vymenovanĀ½ch komisiĀ-, pracovnĀ poĀ#as obmedzenej doby v niektorĀ½ch hlavnĀ½ch archeologickĀ½ch oblastiach na irackom teritĀriu.

â##DrahĀ½ plukovnĀk,â## povedala pribliĀ¼iac sa Ā#o najviac k web kamere tak, aby jej smaragdovo zelenĀ© oĀ#i dosiahli efekt, v ktorĀ½ dĀĤfala. â##MĀĵte ĀĤplnĀ° pravdu.â##

Dobre vedela, Ā¼e ak dĀĵ svojmu protivnĀkovi na zaĀ#iatku za pravdu, naladĀ ho pozitĀvnym spĀsobom.

â##Ale uĀ¼ sme veĀ¼mi blĀzko.â##

â##BlĀzko Ā#oho?â## zahrnel plukovnĀk dvĀhajĀĤc sa zo stoliĀ#ky a opierajĀĤc sa dlaĀ#ami o pĀsacĀ stĀĴ. â##UĀ¼ tĀ½Ā¼dne mi opakujete ten istĀ½ refrĀ©n. UĀ¼ nie som ochotnĀ½ dĀĵvaĀ¥ vĀĵm furt za pravdu bez toho, Ā¼e by som videl na vlastnĀ© oĀ#i nieĀ#o konkrĀ©tne!â##

â##Ak ma dnes poĤĀte svojou prĀtomnosĀ¥ou na veĀ#eri, s radosĀ¥ou vĀĵm ukĀĵĀ¼em nieĀ#o, Ā#o vĀĵs presvedĀĤĀ-. Ā#o vy na to?â##

Za zvyĀĵok mohli jej snehobiele zuby odhalenĀ© v Ā¼iarivom Āsmeve a to, ako si rukou preĀĵla po dlhĀ½ch svetlĀ½ch vlasoch. Bola si takmer istĀĵ, Ā¼e ho presvedĀĤila.

PlukovnĀk zvrĀĵtil oboĀ#ie a snaĀ¼il sa udrĀ¼aĀ¥ hrozivĀ½ pohĀ¼ad, ale aj on uĀ¼ veĀ¼mi dobre vedel, Ā¼e takĀ©mu nĀĵvrhu neodolĀĵ. Elisa sa mu vĀ¼dy veĀ¼mi pĀĵĀ#ila a veĀ#era medzi Āĵtyrmi oĀ#ami ho lĀĵkala.

Nakoniec, napriek svojim Āĵtyridsiatim Āsmim rokom, bol eĀĵte vĀ¼dy peknĀ½m chlapom. AtletickĀĵ postava, vĀ½raznĀ© Ā#rty, krĀĵtke preĀĵedivenĀ© vlasy, uhranĀ#ivĀ½ pohĀ¼ad oĀ#Ā intenzĀvnej modrej farby, vynikajĀĤci vĀĵeobecnĀ½ rozhĀ¼ad, ktorĀ½ mu umoĀ¼Ā#oval diskutovaĀ¥ s kĀ½mkĀ¼vek o nespoĀ#etnĀ½ch tĀ©mach, a toto vĀĵetko spojenĀ© s nepopierateĀ¼nĀ½m Ā#arom uniformy z neho robili rozhodne â##zaujĀmavĀ½â## exponĀĵt muĀ¼skĀ©ho rodu.

â##No dobre,â## odfrkol plukovnĀk, â##ale ak mi dnes veĀ#er nedonesiete nieĀ#o prevratnĀ©, mĀĀ¼ete si pozbieraĀ¥ vĀĵetky svoje lopatky a zaĀ#aĀ¥ baliĀ¥ kufreâ##. SnaĀ¼il sa pouĀ¼iĀ¥ Ā#o najprĀsnejĀĵ tĀ¼n, ale nevyĀĵlo mu to veĀ¼mi dobre.

â##Nech ste pripravenĀĵ o 20,00. PoĀĵlem po vĀĵs auto do vĀĵĀĵho hotela,â## a preruĀĵil komunikĀĵciu. TroĀĵku ho aj mrzelo, Ā¼e sa s Ā#ou ani nerozlĀĤil.

DoĀ#erta, musĀm sa poponĀĵhĀ¼aĀ¥. OstĀĵva mi uĀ¼ iba pĀĵr hodĀn do zotmenia.

â##Hishamâ##, skrĀkla vystrĀ#iac hlavu zo stanu. â##RĀ½chlo, zoĀ¼eĀ# celĀ° skupinu. Potrebujem vĀĵetkĀ½ch, musĀme s tĀ½m pohnĀĤĀ¥.â##

RĀ½chlymi krokmi prebehla pĀĵr metrov, ktorĀ© ju delili od vykopĀĵvok, len sa tak za Ā#ou vĀril prach. O pĀĵr minĀĤt ju dostihli vĀĵetci a Ā#akali na prĀkazy.

â##Ty, prosĀm Ā¥a, odstrĀĵĀ# piesok z tohto rohu,â## prikazovala oznaĤiac najvzdialenejĀĵ roh kameĀ#a. â##A ty mu pomĀĀ¼. Ale dĀĵvajte veĀ¼kĀ½ pozor, ak je to to, Ā#o si myslĀm, tak by nĀĵs ten kameĀ# mohol zachrĀĵniĀ¥.â##

KozmickĀĵ loĀ# Theos â## ObeĀ¼nĀĵ drĀĵha Jupitera

MalĀ½, ale mimoriadne pohodlnĀ½ guĀ¼ovĀ½ modul na internĀ½ presun prechĀĵdzal priemernou rĀ½chlosĀ¥ou pribliĀ¼ne 10 m/s chodbou Ā#Āslo tri, a dopravoval Azakisa k vchodu do oddelenia, v ktorom uĀ¼ naĀ#ho Ā#akal priateĀ¼ Petri.

LoĀ# Theos, tieĀ¼ guĀ¼ovitĀ©ho tvaru s priemerom devĀĤdesiatĀĵesĀ¥ metrov, bola vybavenĀĵ osemnĀĵtimi trubicovĀ½mi chodbami. KaĀ¼dĀĵ z chodieb mala dĀĤĀ¼ku o trochu viac neĀ¼ tristo metrov a chodby, pripomĀnajĀĤce poludnĀky, boli skonĀĵtruovanĀ© vo vzĀĵjomnej vzdialenosti desiatich stupĀ#ov a pokrĀ½vali celĀ½ povrch. KaĀ¼dĀĵ z dvadsiatich

troch rovná s v^{1/2}kou Ātyroch metrov, okrem centrálneho lo^{3/4}ho priestoru (jedensta rove), ktorá merala dvojnásobok, sa dala dosiahnuť ve^{3/4}mi jednoducho vďaka zastávkam, ktoré boli v každej chodbe na každom poschode. V praxi to znamenalo, že cesta z jedného na druhú najvzdialenejšiu bod v lodi trvala maximálne päť sekúnd.

Brzdenie modulu bolo takmer nepostrehnuteľné. Dvere sa otvorili s miernym zapískaním a za nimi sa objavil Petri stojaci na rozkrošených nohách a s prekrátenými rukami.

Āakáim na teba u^{3/4} hodiny, ozval sa nepresvedčivým hlasom. U^{3/4} si konečne prestal zanášať vzduchové filtre t^{1/2}m hnušom, čo si v^{3/4}dy nosíš so sebou? Narážka na cigaru bola mierne zlomyseľná.

Ignorujúci provokáciu Azakis s úsmevom vytiahol z opasku prenosnú analyzátor a aktivoval ho pohybom palca.

Podrá mi toto a poďme na to, povedal podvážne mu jednou rukou prístroj, zatiaľ čo druhou sa snažil umiestniť senzor do vnútra spoja po svojej pravici. Prálet je naplnený o približne 58 hodín a mám trošku obavy.

Prečo? opýtal sa nevinne Petri.

Neviem ti povedať. Mám takúto pocity, že nás čaká škaredé prevrpenie.

Prístroj, ktorú držal v ruke Petri, začal vydávať sčiru zvukov s rôznymi frekvenciami. Pozeral naň a nemal ani šajnu o tom, čo by mali znamenať. Zdvihol zrak a na tvári svojho priateľa sa snažil zachytiť nejaký náznak, ale nepostrehol nič. Azakis vešmi opatrne pohybom premiestniť senzor do jeho spoja. Analyzátor vygeneroval šálku nedešifrovateľných zvukov. A potom nič, ticho. Azakis vytiahol prístroj z ruky svojho druhu, pozorne si prezrel výsledky a usmial sa.

Všetko v poriadku. Máme pokračovať.

Až vtedy si Petri uvedomil, že u^{3/4} hodnô chvíľu nedýchal. Náhle prudko vydýchol a okamžite sa dostavil pocit úľavy. Porucha, aj minimálna, niektorého spoja mohla nenapraviteľne ohroziť ich v^{1/2}pravu a donútiť ich na čo najrýchlejšiu cestu nazad. A to bolo posledné, čo by si želali. Už boli skoro v cieľi.

Idem sa dať trochu do poriadku, povedal Petri snažiac sa dostať zo seba prach. Náš odpadový v^{1/2}fukový potrubie je v^{3/4}dy taký... a skrátia hornú peru dodal poušň!

Azakis sa usmial. Uvidíme sa pri palubnej doske.

Petri si privolať kabínu a o sekundu ho už nebolo vidno.

Centrálny systém komunikoval, že obe šlá dráha Jupitera bola prekonaná bez problémov a že bez prekážok smerujú k Zemi. Jemne, ale rýchlym pohybom ošdoprava Azakis požiadal svoj OCOM, aby mu znovu ukázal dráhu. Modré bod pohybujúci sa po šervej krivke sa teraz premiestnil bližšie k obežnej dráhe Marsu. Count-down indikujúci čas do priletu zobrazoval presne 58 hodín a rýchlosť lode dosahovala 3 000 km/s. Šam šalej, t^{1/2}m bol nervóznejší. Na druhej strane, loš, ktorou cestovali, bola prvá kozmická loš vybavená novými motormi Bousen, ktoré fungovali na úplne inom základe ako predchádzajúce typy. Projektanti tvrdili, že boli schopní pohášať rýchlosťou blázkou desatine rýchlosti svetla. Zatiaľ sa na to neodvažil. Zatiaľ sa mu rýchlosť 3 000 km/s zdala pre inauguračnú cestu viac ako dostatočnú.

Z päťdesiatich miestich lenov posádky, ktoré by boli normálne sa palube lode Theos, vybrali pre túto v^{1/2}pravu iba smich, vrátane Petriho a Azakisa. Dávidy, ktoré zobrali do vahy Stareštinovia neboli úplne vyčerpané. Obmedzili sa na konštatovanie,

Áže vzhľadom na charakter vľavy a cieľ sa mohli vyskytnúť problémy a teda by bolo lepšie nevystavovať zbytočne riziku mnohých životy.

Takže najs by mohli obetovať? Áo sá to za ávahy. Vády to konalo rovnako. Ke bolo treba riskovať, koho postavili do prvého radu? Azakis a Petriho.

Dá sa však povedať, že ich sklon k dobrodružstvu a aj značná schopnosť vyriešiť komplikovanú situáciu im umožnili využiť úžitok vľhody vyhradený len pre vyvolených.

Azakis žil v obrovskej miestnosti v prekrásnom meste Saaran nachádzajúcom sa na juhu Kontinentu, ktorý sa až donedávna používal ako sklad pre mestských Remeselníkov. Väčšiu svojím vľhodám sa stal jej vlastným a žaskal aj povolenie na jej modifikáciu podľa vlastnej vľle.

Južná stenu úplne nahradilo silové pole podobné tomu, ktoré sa používalo v jeho kozmickej lodi, áo mu umožnilo, priamo z jeho automaticky prispôbiteľného kresla, obdivovať krásny záliv pod ním. V prípade nevyhnutnosti sa však celý stena mohla premeniť na obrovskú trojrozmernú systém, prostredníctvom ktorého sa dalo zobrazovať sáasne až dvojnásobne simultánných vysielaní Siete. Neraz mu tento sofistikovaný riadiaci systém umožnil so značným predstihom žaskať rozhodujúce informácie, áo mu pomohlo pri skvelom riešení aj veľmi komplikovaných situácií. Už sa toho nemohol vzdať.

Krádlo, ktoré predtým slúžilo na skladovacie áely, bolo naopak vyhradené jeho zbierke súvenárov z vľprav do kozmického priestoru z minulých rokov. Každá z nich mu pripomínala niečo zvlášť a vždy, keď sa ocitol uprostred tejto kopy najúdesnejších predmetov, ákoval za to, že bol ešte tam nielen osudu, ale aj, a to predovšetkým, svojmu vernému priateľovi, ktorý mu viackrát zachránil život.

Petri, naopak, aj keď sa vždy vyznačoval vynikajúcimi útudijnými vľsledkami, nebol nikdy milovníkom najnovších technologických vľdobytkov. Aj keď bol schopný bez problémov pilotovať prakticky všetky typy lietadiel, aj keď dokonale poznal každú model zbrane a všetky lokálne a interplanetárne komunikačné systémy, veľmi áasto pri rozhodovaní a pri riešení problémov uprednostoval vlastný inštinkt a svoje schopnosti. Neraz ho vlastnými oami videl, ako v krátkom áase premenil kopu neforemných káblov na hnací prostriedok alebo na obrannú zbraň. Bol neuveriteľný, dokázal skončiť úroveň áokožvek, áo potreboval. Za to áiasto neváhal schopnostiam, ktoré zdedil od svojho otca, úikovného Remeselníka, ale predovšetkým svojmu oduševneniu pre Umenie. Od detstva ho nesmierne priťahovali manuálne schopnosti Remeselníkov, ktorí dokázali premeniť bezbrannú hmotu na úžitok a technologické predmety, pričom nechývali nedotknutí ich vnútorní súhr.

Naraz ho vyrušil nepríjemný, prerušovaný a hlasný zvuk, ktorý ho vrátil do reality. Neakane sa aktivoval automatický alarm signalizujúci priblíženie sa k nejakému objektu.

Nasiriya á Hotel

Hotel úrite nespadal do kategórie ápáhviezdíkových, ale pre áu, ktorý bola zvyknutá tráviť dlhú časť dne v stane uprostred páte, aj jednoduchá sprcha predstavovala luxus. Elisa sa odovzdala prdu teplej a posilujúcej vody, ktorý jej masážovala krk a plecia. Jej telo to úrite potrebovalo a ocenilo sáriu príjemných zimomriavok, ktoré jej prešli viackrát po celom chrbte.

Dáľitos niektorých vecí, si uvedomíme, až keď ich stratíme.

Zo sprchy vyšla a po desiatich minútach. Para zahmlila zrkadlo zavesené úplne nakrivo. Skúsila ho narovnať, ale ihneď po narovnaní sa vrátila do pôvodnej úhľadnej polohy. Rozhodla sa ignorovať to. Okrajom uteráka utrela zo zrkadla kvapku a pozrela sa na svoj odraz. Keď bola mladšia, viackrát jej ponúkli prácu modelky, dokonca aj herečky. Možno by dnes bola filmovou hviezdou alebo manželkou nejakého bohatého futbalistu, ale peniaze ju nikdy prilákali. Uprednostnila pot, dychanie prachu, ticho starovekých listov a návetvy odáhlých miest. Dobrodružstvo mala vždy v krvi a vzrušenie, ktoré cítila pri nájdení nejakého starého diela, pri objavení stápa pochádzajúcich z obdobia pred tisícami rokov, to sa nedalo porovnať s ničím iným.

Priblížila sa k zrkadlu, trochu viac ako zvyčajne, a natoľko, že v kútikoch očí videla nešťastnú malú vrásky. Rukou automaticky začala do vrečka s kozmetikou a vybrala jeden z krémov, ktoré ti vždy za desať rokov. Starostlivo si ho naniesla na celú tvár a ešte raz si dôkladne prezrela tvár. No čo sa dalo urobiť, zrak? Na druhej strane, na výsledok bolo treba urobiť sedem dní.

Usmiala sa nad sebou a nad všetkými ženami, ktoré sa dali zblamutovať reklamou.

Hodiny zavesené nad posteľou ukazovali 19,40. No tak toto určite nezvládane, máj na právu iba dvadsať minút.

Čo najrýchlejšie sa poutierala, dlhé svetlé vlasy nechala mierne vlhké a otvorila skriňu z tmavého dreva, kde mala niečo sľavnostnejšie, ktoré si so sebou zobrala. Pri inej príležitosti by strávil hodiny vahami, ktoré by boli najvhodnejšie pre toto príležitosti, ale pre dnešnú večer bola vôňa skutočne obmedzená. Bez dlhého rozmýšľania si vybrala tmavé krátky. Boli veľmi pávné, rozhodne vyzývavé, ale nie vulgárne, s veľkým vzhľadom v strihom zrazu ušmákom jej trojky. A ty nonšalantným pohybom ruky pohodila na posteľ.

19,50. Napriek tomu, že bola žena, nevidela neskoro prichody.

Vyzrela z okna a zbadala tmavú SUV, neverteť lesklú, tesne pred vchodom z hotela. Mladík vo vojenskej uniforme, ktorý bol ošivideň ofcom vozidla, sa opieral o kapotu a hľadánie si kráť pokojným fajčením cigarety.

Snažila sa zväčšiť si oči ceruzkou a maskarou, potom si prešla rádom po perách a, snažiac sa ho rozotrieť rovnomerne pohybmi pier posielaním bozkov do prázdna, si prišla svoje obľúbené náušnice, aj keď sa musela potrápiť s nájdením dierok.

A teraz si uvedomila, že už dávno netrúfala večer vonku. Kvôli robote sa vždy tula po svete a nikdy nedokázala nájsť niekoho, s kým by mohla mať stabilnú vzťah trvajúci dlhšie než niekoľko mesiacov. Vrodenná materská inštinkt fungujúci v každej žene, ktorá sa jej od dievčenských rokov darilo vždy spešne potlačiť, sa teraz, keď biologické hodiny začali odpúšťať poslednú minútu, ozval a hovorí jej. Možno by bolo načasovať sa nad tým zamyslieť a vytvoriť rodinu.

Čo najrýchlejšie toto myšlienku potlačila. Natiahla si ruky, obula jednú páru lodičiek s vysokým opätkom, ktorý mala so sebou a ústne gestom si na obe strany krku naniesla svoj obľúbený parfóm. Ešte hodvábnu rukavicu a ústne kabelku. Bola pripravená. Poslednú pohľad do zrkadla s niekoľkými kvetmi kvetmi zaveseného na stene pri dverách jej potvrdil dokonalý vzhľad. Urobila otáčku a spokojná sama so sebou vyšla z dverí.

Mladík vodič potom, čo zatvoril dvere, ktoré sa mu mimovoľne otvorili pri pohľade na Elisu vychádzajúcu krokom modelky z hotela, zahodil práve zapálenú cigaretu a poponáhľal sa otvoriť jej dvere auta.

â##DobrĀ½ veÄ#er, doktorka HunterovĀĵ. MĀ'Ā¾eme ĀsĀŸ?â## opĀ½tal sa vĀĵhavo vojak.

â##DobrĀ½ veÄ#er,â## odpovedala vyÄ#ariac svoj prekrĀĵsny Ā°smev. â##Som hotovĀĵ.â##

â##Ā#akujem za zvezenieâ##, dodala pri nastupovanĀ do auta, dobre si vedomĀĵ toho, Ā¾e sa jej mierne nadvihne sukĀ#a a zarazenĀ©mu vojakovi odhalĀ Ā#asĀŸ nĀ'h.

VĀ¾dy mala rada, keÄ# ju obdivovali.

KozmickĀĵ loÄ# Theos â## Alarm priblĀĀ¾enia

SystĀ©m O^COM pred Azakisom okamĀ¾ite stelesnil zvlĀĵĀĵtny predmet, ktorĀ©ho obrysy eĀĵte neboli dobre definovanĀ© v dĀ'sledku nĀzkeho rozlĀĀĵenia hĀ¾adĀĵ#ikov s dlhĀ½m dosahom, ktorĀ© ho monitorovali. UrĀĵite sa pohyboval a rozhodne sa pribliĀ¾oval k ich lodi. VarovnĀ½ systĀ©m pre prĀpady priblĀĀ¾enia inĀ½ch telies vyhodnotil pravdepodobnosĀŸ zrĀĵĀ¾ky lode Theos s neznĀĵmym telesom na viac ako 96 %, pokiaĀ¾ ani jedno z telies nezmenĀ-svoju drĀĵhu.

Azakis sa poponĀĵhĀ¾al a skoÄ#il do najbliĀ¾Āĵieho modulu na presun. â##PalubnĀĵ doska,â## kategoricky prikĀĵzal automatickĀ©mu systĀ©mu riadenia.

Po piatich sekundĀĵch sa dvere so zasyĀ#anĀm otvorili a na veĀ¾kej centrĀĵlnej obrazovke veliteĀ¾skĀ©ho pracoviska sa zobrazil, eĀĵte stĀĵle veĀ¾mi rozmazanĀ½, obraz predmetu pribliĀ¾ujĀ°ceho sa po drĀĵhe zrĀĵĀ¾ky s ich loÄ#ou.

Takmer sĀ°Ā#asne sa otvorili dvere druhĀ©ho modulu, z ktorĀ©ho vyskoÄ#il zadychĀ#anĀ½ Petri.

â##Ā#o sa do Ā#erta robĀ'-?â## spĀ½tal sa priateĀ¾a, â##V tejto zĀ³ne by nemali byĀŸ meteority,â## povedal prekvapenĀ½, aj on s pohĀ¾adom upretĀ½m na veĀ¾kĀ° obrazovku.

â##NemyslĀm, Ā¾e je to meteorit.â##

â##Ak to nie je meteorit, tak Ā#o to je?â## opĀ½tal sa Petri, viditeĀ¾ne prestraĀĵenĀ½.

â##Ak okamĀ¾ite nezmenĀme trasu, uvidĀĀĵ to na vlastnĀ© oĀ#i, keÄ# sa nĀĵm to vrazĀ-priamo do palubnej dosky!â##

Petri sa okamĀ¾ite chopil navigaĀ#nĀ½ch pĀĵk a zadal mierny odklon od pĀ'vodne nastavenej trajektĀ³rie.

â##NĀĵraz o 90 sekĀ°nd,â## ohlĀĵsil teplĀ½ Ā¾enskĀ½ hlas systĀ©mu pribliĀ¾ovania bez akĀ½chkoĀ¾vek emĀ³ciĀ-. â##VzdialenosĀŸ telesa: 276 000 kilometrov, pribliĀ¾uje sa.Ā»

â##Petri, rob nieĀ#o, prosĀm ĀŸa a urob to rĀ½chlo!â## skriĀ#al Azakis.

â##UĀ¾ robĀm, ale hentĀĵ vec letĀ rozhodne prĀliĀĵ rĀ½chloâ##.

Odhad pravdepodobnosti nĀĵrazu, zobrazovanĀĵ na obrazovke vpravo od objektu, sa pomaly znĀ¾oval. 90 %, 86 %, 82 %.

â##Tak toto asi nezvlĀĵdneme,â## hlesol Azakis.

â##PriateĀ¾u, takĀ½ zĀĵzraĀ#nĀ½ objekt, Ā#o by znĀ#il moju loÄ#, eĀĵte nevyrobili,â## podotkol s diabolskĀ½m Ā°smevom.

Obratom, nĀĵsledkom ktorĀ©ho na chvĀĀ¾ku obaja stratili rovnovĀĵhu, nastavil Petri na oboch motoroch Bousen doĀ#asnĀ° zmenu polarity. KozmickĀĵ loÄ# sa na pĀĵr okamihov, ktorĀ© sa im vĀĵak zdali nekoneĀ#nĀ©, roztriasla a iba sofistikovnanĀ½ systĀ©m umelej gravitĀĵcie, ktorĀ½ okamĀ¾ite zaistil kompenzĀĵciu zmeny, zabrĀĵnil tomu, aby dvaja Ā#lenovia posĀĵdky narazili do steny pred nimi.

â##PeknĀ½ ĀŸah,â## zvolal Azakis a potĀ¾apkal priateĀ¾a po pleci. â##Teraz vĀĵak, ako chceĀĵ zastaviĀŸ rotĀĵciu?â## Predmety okolo nich sa uĀ¾ zaĀ#ali dvĀhaĀŸ a krĀ°Ā¾iĀŸ v miestnosti.

â##VydrĀ¾ chvĀĀ¾ku,â## povedal Petri a stlĀĵĀ#al naĀ#alej tlaĀ#idlĀĵ a hĀ½bal pĀĵĀ#kami.

â##StaĀ#Ā-, aby som ...â## PĀĵr kvapiek potu mu pomaly stekalo po Ā#ele.

â##...otvoril...,â## pokraÄ#oval, zatiaÄ¾ Ä#o vÄ;etko, Ä#o bolo v miestnosti lietalo bez kontroly okolo nich. Aj oni dvaja sa zaÄ#ali dvÄhaÄ¥ zo zeme. SystÄ©m umelej gravitÄ;cie uÄ¾ nedokÄ;zal kompenzovaÄ¥ obrovskÄ° odstredivÄ° silu, ktorÄ; sa zaÄ#ala generovaÄ¥. Ä#Äm Ä#alej, tÄ½m boli Ä¾ahÄ;-.

â##... dvere tri!â## skriÄ#al nakoniec Petri, zatiaÄ¾ Ä#o vÄ;etky predmety spadli naraz na zem. Ä¾aÄ¾kÄ½ odpadkovÄ½ kÄ½; zasiahol Azakis presne medzi tretie a Ä;tvrtÄ© rebro a on vydal hlasnÄ½ ston. Petri, z pol metrovej vÄ½Ä;ky, kde sa vznÄ;Ä;al, spadol pod riadiaci panel a nadobudol dosÄ¥ nezvyÄ#ajnÄ° a komickÄ° polohu.

Odhad pravdepodobnosti zrÄ;Ä¾ky klesol na 18 % a Ä#alej rÄ½chlo klesal.

â##VÄ;etko v poriadku?â## uisÄ¥oval sa Azakis, snaÄ¾iac sa maskovaÄ¥ pichnutie v narazenom boku.

â##Ale hej. Som v poriadku, neboj,â## odpovedal Petri vstÄ;vajÄ°c.

Okamih potom uÄ¾ Azakis kontaktoval zvyÄ;ok posÄ;dky, ktorej Ä#lenovia pohotovo komunikovali svojmu veliteÄ¾ovi, Ä¾e neutrpeli Ä¾iadne zranenia a Ä¾e aj zariadenie je v poriadku.

PrÄ;ve vykonanÄ½ obrat mierne odchÄ½lil loÄ# Theos od predchÄ;dzajÄ°cej trasy a podtlak vyvolanÄ½ otvorenÄm dvierok bol okamÄ¾ite kompenzovanÄ½ automatizovanÄ½m systÄ©mom.

6 %, 4 %, 2 %.

â##VzdialenosÄ¥ od telesa: 60 000 km,â## oznÄ;mil hlas.

Obaja prestali dÄ½chaÄ¥ a napÄ½to Ä#akali, kÄ½m sa nepriblÄ¾ili na vzdialenosÄ¥ 50 000 km, po prekonanÄ ktorej by sa aktivovali senzory s krÄ;tkym dosahom. Tieto sekundy sa im zdali nekoneÄ#nÄ©.

â##VzdialenosÄ¥ od telesa: 50 000 km. Senzory krÄ;tkeho dosahu aktivovanÄ©.â##

RozmazanÄ½ obraz pred nimi neÄ#akane nabral formu. Predmet sa naraz zjavil jasne na obrazovke, videli kaÄ¾dÄ½ jeho detail. Obaja priatelia sa obrÄ;tili sÄ°Ä#asne, rozÄ;ÄrenÄ½mi oÄ#ami sa snaÄ¾ili zachytiÄ¥ pohÄ¾ad toho druhÄ©ho.

â##NeuveriteÄ¾nÄ©!â## zvolali jednohlasne.

Nasiriya â## ReÄ;taurÄ;cia Masgouf

PlukovnÄk Hudson sa nervÄ¾ne prechÄ;dzal tam a späÄ¥ po uhloprieÄ#ke haly pred hlavnou sÄ;lou reÄ;taurÄ;cie. KaÄ¾dÄ° minÄtu sa pozeral na taktickÄ© hodinky, ktorÄ© mÄ;val vÄ¾dy na Ä¾avom zÄ;pÄ½stÄ a nikdy ich neskladal, ani pri spanÄ-. Bol vzruÄ;enÄ½ ako chalan na svojom prvom rande.

Ä#akanie si krÄ;til popÄ;anÄm Martini s Ä¾adom a s plÄ;tkom citrÄ¾nu, ktorÄ© mu pripravil fÄ¾atÄ½ barman zvedavo ho pozorujÄ°ci spod hustÄ©ho oboÄ#ia, zatiaÄ¾ Ä#o lenivo utieral pohÄ;re na dlhej stopke.

Alkohol, samozrejme, nebol v islamskÄ½ch krajinÄ;ch povolenÄ½, ale tento veÄ#er predstavoval vÄ½nimku. MalÄ; reÄ;taurÄ;cia bola celÄ; vyhradenÄ; iba pre nich dvoch.

PlukovnÄk, chvÄ¾u po ukonÄ#enÄ konverzÄ;cie s doktorkou Hunterovou, zavolať majiteÄ¾ovi podniku a vÄ½slovne ho poÄ¾iadal o Ä;pecialitu podniku, Masgouf, podÄ¾a ktorej bola reÄ;taurÄ;cia pomenovanÄ;. VzhÄ¾adom na problÄ©my so zÄskavanÄm hlavnej suroviny, jesetera Ä¾ijÄ°ceho v rieke Tigris, sa chcel uistiÄ¥, Ä¾e ho v reÄ;taurÄ;cii dostanÄ°. Okrem toho vedel, Ä¾e na jeho prÄpravu treba aspoÄ# dve hodiny, preto chcel, aby veÄ#eru pripravili bez nÄ;hlenia, dokonale.

KeÄ¾e maskÄ;Ä#ovÄ; uniforma sa mu pre tÄ°to prÄleÄ¾itosÄ¥ nezdala vhodnÄ;, rozhodol sa oprÄ;Ä; svoj tmavÄ½ oblek, na ktorom svietila znaÄ#ka Valentino, skombinovaÄ¥ ho s bielo-sivou pä;sikovanou hodvÄ;bnou kravatou Ä;tÄ½lu Regimental. Ä#ierne topÄ;nky, vyleÄ;tenÄ©, ako ich dokÄ;Ä¾e vyleÄ;tiÄ¥ iba vojak, boli tieÄ¾ talianske. TaktickÄ© hodinky k tomu sÄce vÄbec nesedeli, ale bez nich by sa nedokÄ;zal zaobÄsÄ¥.

Prichádzaj. Á krikav½ hlas sa ozval z prijámača podobného mobilnému telefónu, ktor½ mal plukovník vo vnútornom vrecku saka. Vypol ho a vyzrel von cez sklo dverí.

Veľké tmavé auto prešlo cez pokrýtenú igelitovú tašku, ktorú, postrkovanú miernym veľerným vlnkom, poskakovala uprostred cesty. Po prudkom zabraňení zastavilo priamo pred vchodom reštaurácie. Vodič chvíľku poškakal, keď sa znovu usadl zväčšený prach, potom opatrne vystúpil z auta. Zo slachadla, ktorú mal vsunutú v pravom uchu, zaznelo niečo ako t t t all clear t t t. Pozorne si obzrel vopred určenú stoličku, keď sa neuistil, že v ňom je jeho druhovia s na mieste a pripravení postarať sa o bezpečnosť oboch hostí počas celej doby večera.

Za chvíľu bola bezpečná.

Otvoril zadnú dvere, natiahol opatrne pravú ruku a pomohol svojmu hosťovi vystúpiť z auta.

Elisa pokračovala vojakovi zaľskavosť a ladne vystúpila z vozidla. Pozrela nahor a keď jej pľaca vdychovali istý veľerný vzduch, dopriala si pohľad na árovňú predstavenie, ktorú dokáže ponúknuť iba hviezdna obloha nad pľáčkou.

Plukovník chvíľku vľhal, či jej má isť oproti alebo ostať vnútri miestnosti a pokračovať, keď nejde. Nakoniec sa rozhodol, že ostane sedieť kde je, dľa fajn, že by takto ľahšie zamaskoval svoje rozrušenie. Tvár sa nezaujato priblížil k pultu, sadol si na vysokú stoličku, oprel sa avšm lakťom o tmavú drevenú dosku, pokrýtil pohľadom, čím rozvľril zvyšok nápoja, ktor½ v ňom ostal a pozoroval citrónové semienko, ako pomaly sadalo na dno.

Dvere sa otvorili so slabým zákrápaním a vojak t vodič vstúpil ako prvý, aby skontroloval, či je všetko v poriadku. Plukovník mu záhka pokynul hlavou, preto sprievodca voviedol Elisu do vnútra a ľirokým gestom ruky jej dal prednosť.

Dobrý večer, doktorka Hunterová, pozdravil plukovník zdvihnúť sa zo stoličky a vykľziac svoj najárovejši úsmev. Mali ste pohodlnú cestu?

Dobrý večer, plukovník, odpovedala Elisa s rovnako árovňým úsmevom. Všetko v poriadku, ďakujem. Vodič bol naozaj veľmi pozorný.

Máte te, ďakujem, povedal plukovník autoritávnym hlasom sprievodcovi, ktor½ ho vojensky pozdravil, otočil sa na podpätku a zmizol v tme.

Aperitív, pani doktorka? opľtal sa plukovník a gestom ruky privolať fľašu barmana.

To isté, čo pijete vy, ihneť odpovedala Elisa ukľú na pohár Martini, ktor½ plukovník eľte stľle drľal v ruke. Potom dodala: Máte ma volať Elisa, plukovník, bude to tak ľahšie.

Všborne. A ty ma volaj Jack, plukovníka nechme pre vojakov.

To je dobrý zášiatok, pomyslel si plukovník.

Barman starostlivo pripravil druhú Martini a poloľil ho pred nového hosťa. Ona priblíľila svoj pohár k plukovníkovmu poháru a zacinkala nimi.

Na zdravie, povedala s úsmevom a ľtedro si z pohára odpila.

Elisa, musím povedať, že dnes večer si naozaj prekrľsnať, povedal plukovník a prebehol ju rľchlo oľami od hlavy aľ po päty.

Ani ty nevyzerľ zle. Uniforma máľe máľ svoje áro, ale mne sa pľľi oveľa viac takto, povedala so zlomyseľným úsmevom a naklonila hlavu troľku nabok.

Jack, troľku v rozpakoch, obrľtil svoju pozornosť na obsah pohára, ktor½ mal eľte stľle v ruke. Chvíľku ho pozoroval a potom vypil všetko jedným dľkom.

Áo povieľ, premiestnime sa k náľmu stolu?

###VynikajÁci nĀpad,## odpovedala ##som hladnĀ; ako vlk.##

###Dal som pripravíÁ Ā;pecialitu podniku. DĀfam, Áe ti bude chutiÁ.##

###Nie, nehovor, Áe si naozaj dokĀzal dal pripravíÁ Masgouf,## zvolala a rozĀ;Ārila svoje krĀ;sne zelenĀ© oĀ#i Ā°Ā¼asom. ##Je prakticky nemoĀ¼nĀ© uloviÁ jesetera v Tigrise v tomto obdobĀ-.##

###Ak mĀ;m hosÁa ako ty, nemohol som Ā¼iadaÁ menej ako to najlepĀ;ie,## odpovedal plukovnĀk poteĀ;enĀ½, pretoÁe videl, Áe jeho snaha bola skutoĀ#ne ocenenĀ;. NeĀ¼ne jej podal pravĀ° ruku a vyzval ju, aby ho nasledovala. Ona mu ruku so zlomyseĀ¼nĀ½m Ā°smevom stisla a nechala sa odprevadiÁ k stolu.

MiestnosÁ bola vkusne zariadenĀ; v miestnom Ā;tĀ½le. TeplĀ© a tlmenĀ© svetlo, Ā¼aĀ¼kĀ© zĀ;vesy pokrĀ½vajĀ°ce takmer vĀ;etky steny a splĀ½vali aj zo stropu. VeĀ¼kĀ½ koberec so vzorom Eslimi Toranjdar pokrĀ½val takmer celĀ° podlahu, menĀ;ie koberĀ#eky boli zase pokladenĀ© v kĀ°toch miestnosti, ako keby ju rĀ;movali. Samozrejme, podĀ¼a tradĀcie by mali jesÁ na podlahe opierajĀ°c sa o pohodlnĀ© a mĀ°kkĀ© vankĀ°Ā;e, ale plukovnĀk, ako sprĀ;vny muĀ¼ zĀ;padu, uprednostnil ##klasickĀ½## stĀ½l. Aj stĀ½l bol vkusne prestretĀ½, farby obrusu a obrĀ°skov dokonale ladili so zvyĀ;kom miestnosti. V pozadĀ znela hudba, v ktorej Darbuka⁹ sprevĀ;džala v rytme Maqsum¹⁰ melĀ³diu Oud¹¹ a ktorĀ; nevťieravo vypĀ°Ā#ala celĀ½ priestor.

DokonalĀ½ veĀ#er.

PriblĀĀ¼il sa vysokĀ½, Ā;tĀhly Ā#aĀ;nĀk a zdvorilo, s miernym Ā°klonom, vyzval hosÁ Āov, aby si sadli. PlukovnĀk najprv pomohol sadnĀ°ĀĀ Elise a prisunul jej stoliĀ#ku, potom si sadol oproti nej, priĀ#om dal pozor, aby sa mu kravata nezoĀ;mykla do taniera.

##Je tu skutoĀ#ne veĀ¼mi pekne,## povedala Elisa obzerajĀ°c sa okolo seba.

##Ā#akujem,## povedal plukovnĀk. ##MusĀm sa priznaÁ, troĀ;ku som sa bĀ;Ā, Áe sa ti tu nebude pĀ;ĀiÁ. Potom som si spomenul na tvoje nadĀ;enie pre tieto miesta a povedal som si, Áe toto by mohlo byÁ najlepĀ;ou voĀ¼bou.##

##Presne si to uhĀ;dol!## vykrĀkla Elisa a znovu sa Ā#arovne usmiala.

Ā#aĀ;nĀk otvoril fĀ¼aĀ;u Ā;ampanskĀ©ho a kĀ½m im obom plnil pohĀ;re, priĀ;iel aj druhĀ½ s podnosom, ktorĀ½ sa ich opĀ½tal: Prajete si na zaĀ#iatok trochu Most-o-bademjun¹²?##

Obaja hostia sa na seba poteĀ;ene pozreli, vzali pohĀ;re a znovu si pripili.

PribliĀ¼ne sto metrov od reĀ;taurĀ;cie dve podivnĀ© osoby v tmavom aute manipulovali so sofistikovánĀ½m pozorovacĀm systĀ©mom.

##Videl si, ako sa mĀ; plukovnĀk okolo holubiĀ#ky?## uĀ;krnul sa tĀ°och sediaci na sedadle vodiĀ#a. Omrvinky z obrovskĀ©ho sendviĀ#a, ktorĀ½ jedol, mu padali na brucho a nohavice.

##To bol fakt geniĀ;lny nĀ;pad vloĀ¼iÁ vysielĀ#ku do doktorkinej nĀ;uĀ;nice,## odpovedal druhĀ½, oveĀ¼a chudĀ;Ā-, s veĀ¼kĀ½mi a tmavĀ½mi oĀ#ami, popĀ;jajĀ°c kĀ;vu z veĀ¼kĀ©ho hnedastĀ©ho papierovĀ©ho pohĀ;ra. ##OdtiaĀ¼ mĀ°Ā¼eme perfektne poĀ#uÁ Ā vĀ;etko, Ā#o si povedia.##

##SnaĀ¼ sa niĀ# nepokaziÁ a zaznamenaÁ vĀ;etko,## odvrkol druhĀ½ ##inĀ;Ā# budeme musieÁ zjesÁ nĀ;uĀ;nice na raĀ#ajky.##

##Neboj sa. PoznĀ;m tento prĀstroj aĀ¼ veĀ¼mi dobre. Neunikne nĀ;m ani poĀ;epnutie.##

##MusĀme sa snaĀ¼iÁ pochopiÁ, Ā#o vlastne odhalila doktorka,## dodal ten tĀ½lĀ½, ##nĀ;Ā; Ā;Ā©f investoval kopec peĀ#azĀ do tajnĀ©ho sledovania tohto vĀ½skumu.##

##UrĀ;ite to nebude Ā¼ahkĀ©, vzhĀ¼adom na impozantnĀ° bezpečnostnĀ° Ā;truktĀ°ru, Ā#o okolo toho vybudoval plukovnĀk.## ChudĀ½ muĀ¼ pozrel zasnene na oblohu a dodal: Ak by mne dali Ā#o i len tisĀcinu z tĀ½ch peĀ#azĀ-, dnes by som si hovel pod palmou

na Kube a mojĀm jedinĀm problĀmom by bolo, Ā#i mi si mĀm daĀ doniesĀ Margaritu alebo PiĀ±a Coladu.Ā##

Ā##A k tomu eĀjte pĀ;r peknĀch bĀ;b v bikinĀch, Ā#o by Ā#a natierali opaĀovacĀm krĀmom, nie?Ā## odpovedal tĀsĀoch a prepukol do smiechu, pri ktorom sa mu natriasalo brucho tak, Ā#e mus z neho padali omrvinky z uĀ¼ zjedenĀho sendviĀa.

Ā##Toto predjedlo je vynikajĀce.Ā## Doktorkin hlas zaznel z malĀho reproduktora ukrytĀho pod palubnou doskou trochu skreslene. Ā##MusĀm sa ti priznaĀ, vĀbec som neverila, Ā#e by sa pod tĀmto drsnĀm vojenskĀm Ā##pancieromĀ## mohol skrĀvaĀ takĀto dĀentlmen.Ā##

Ā##Nooo, vĀ#aka, Elisa. Ani ja by som si nikdy nebol pomyslel, Ā#e takĀ vysokokvalifikovanĀ doktorka by mohla byĀ, okrem toho Ā#e je peknĀ, aj veĀmi prĀvetivĀ a sympatickĀ,Ā## ozval plukovnĀkov hlas, aj tento trochu skreslenĀ, ale o nieĀ#o tichĀje.

Ā##PoĀĀvaj ich, holĀbkov,Ā## vyĀlo z tlstĀho chlapa na sedadle vodiĀa. Ā##PodĀa mĀa skonĀia v posteli.Ā##

Ā##Nebol by som si takĀ istĀ,Ā## odpovedal druhĀ. Ā##NaĀja doktorka je rozhodne dosĀ preĀjibanĀ a neverĀm, Ā#e jedna veĀera a nejakĀ pochybnĀ kompliment postaĀia na to, aby mu klesla do nĀruĀia.Ā##

Ā##DesaĀ dolĀrov na to, Ā#e ju dnes dostane,Ā## ozval sa tĀsĀoch a natiahol pravĀ ruku smerom ku kolegovi.

Ā##Ok, ruku na to,Ā## sĀhlasil druhĀ a zovrel ruĀisko natiahnutĀ pred sebou.

KozmickĀ loĀ# Theos Ā## ZĀjhadnĀ teleso

Teleso, ktorĀ sa zhmotnilo pred dvoma ohromenĀmi cestovateĀmi, urĀite nebolo niĀĀm, Ā#o by mohla napriek svojej nekoneĀnej predstavivosti vytvoriĀ prĀroda. Podobalo sa na nejakĀ kovovĀ kvet s troma dlhĀmi lupeĀmi a s mierne kuĀeĀovitĀm piestikom v strede. Ā#asĀ za piestikom mala formu ĀjesĀhrannĀho hranola s plochou zĀkladne o nieĀ#o vĀĀĀjou ako bola plocha kuĀeĀa osadenĀho na opaĀnej strane a fungovala ako podpera pre celĀ ĀjtruktĀru. Z troch strĀn s rovnakou vzdialenosĀou od ĀjesĀhranu vystupovali obdĀĀnikovĀ lupene, ktorĀch dĀĀka mala najmenej ĀjtvornĀsobok zĀkladne.

Ā##VyzerĀ to ako nejakĀ starĀ veternĀ mlyn, ako tie, Ā#o sa pouĀĀvali pred stĀroĀiami na veĀkĀch vĀchodnĀch prĀĀriĀch,Ā## zvolal Petri, no ani na okamih neodtrhol oĀi z predmetu na veĀkej obrazovke.

Azakisovi preĀli po chrbte zimomriavky, keĀ# si spomenul na niektorĀ starĀ prototypy, ktorĀ pred odletom Ājtodoval na odporĀĀania StareĀinov.

Ā##Je to vesmĀrna sonda,Ā## povedal rozhodne Azakis. Ā##Videl som ich niekoĀko v starĀch archĀvoch Siete, vyzerali viac menej ako toto,Ā## pokraĀoval a prostrednĀctvom N^COM sa snaĀil vyĀadaĀ Ā#o najviac informĀciĀ o tejto tĀme.

Ā##VesmĀrna sonda?Ā## opĀtal sa Petri otoĀiac sa prekvapene k svojmu druhovi. Ā##A kedy sme ju vypustili?Ā##

Ā##NemyslĀm, Ā#e je naĀja.Ā##

Ā##Nie je naĀja? Ā#o tĀm chceĀ povedaĀ priateĀu?Ā##

Ā##TĀm chcem povedaĀ, Ā#e ju nevypustil nikto z obyvateĀov planĀty Nibiru.Ā##

Petriho tvĀr bola ĀĀm Ā#alej tĀm viac rozruĀenĀ. Ā##Ā#o to znamenĀ? SnĀĀ mi nechceĀ povedaĀ, Ā#e aj ty verĀĀ tĀm sprostostiam o obyvateĀoch inĀch planĀt?Ā##

Ā##To, Ā#o viem je, Ā#e niĀ# podobnĀ nebolo skonĀtruovanĀ na naĀej planĀte. Skontroloval som celĀ archĀv Siete a neexistuje Āiadna zhoda s predmetom, ktorĀ je pred nami. Ani v projektoch, ktorĀ neboli nikdy realizovanĀ.Ā##

â##To nie je mo³/₄n³/₄!â##, vykr³/₄kol Petri. â##Ten tvoj N[^]COM mus³/₄ by³/₄ mimo f³/₄zy. Skontroluj lep³/₄ie.â##

â##Je mi ³/₄to, Petri. U³/₄ som kontroloval dvakr³/₄t a som si ³/₄plne ist¹/₂, ³/₄e toto dielo nie je na³/₄ie.â##

Vizu³/₄lny syst³/₄m s kr³/₄tkym dosahom generoval trojrozmern¹/₂ obraz predmetu s podrobnou vizualiz³/₄ciou aj t¹/₂ch najmen³/₄ch detailov. Hologram sa s miernou oscil³/₄ciou vzn³/₄jal v strede velite³/₄sk³/₄ho pracoviska vo v¹/₂ke pribli³/₄ne pol metra nad zemou.

Petri ho pohybom pravej ruky za³/₄al ot³/₄ä³/₄a³/₄, pri³/₄om pozorne sledoval v³/₄jetky jeho detaily.

â##Vyzer³/₄, ³/₄e je vyroben¹/₂ z ve³/₄mi ³/₄ahkej zliatiny kovov,â## povedal Petri t³/₄nom, ktor¹/₂ znel ove³/₄a technickej³/₄ie ako p³/₄vodn¹/₂, udiven¹/₂. â##Motory musia by³/₄ nap³/₄jan³/₄ t¹/₂mi troma lupe³/₄mi, tak sa mi zd³/₄, ³/₄e tie s³/₄ pokryt³/₄ nejak¹/₂m materi³/₄lom citliv¹/₂m na slne³/₄n³/₄ svetlo.â## Nakoniec sa za³/₄al pohr³/₄va³/₄ s ovl³/₄da³/₄mi syst³/₄mu. â##Piestik je ur³/₄ite nejak³/₄ ant³/₄na ³/₄i prij³/₄a³/₄ a vysila³/₄ a v ³/₄es³/₄ hrannom hranole je ur³/₄ite â##mozogâ## tej veci.â##

Petri ³/₄m ³/₄alej, t¹/₂m r¹/₂chlej³/₄ie ot³/₄ä³/₄al hologramom, prevracal ho v ka³/₄dom smere. Naraz ot³/₄ä³/₄anie zastavil a zvolal: â##Pozri sa sem. Ä#o je pod³/₄a teba toto?â## op¹/₂tal sa a sna³/₄il sa zv³/₄ä³/₄ä³/₄i³/₄ obraz.

Azakis sa pribl³/₄il Ä#o najviac. â##Vyzer³/₄ to ako symboly.â##

â##Dva symboly, povedal by somâ##, opravil ho â##alebo lep³/₄ie, jeden obr³/₄zok a ³/₄tyri takmer spojen³/₄ symboly.â##

Azakis pokrač³/₄oval prostredn³/₄ctvom syst³/₄mu N[^]COM vo vyh³/₄ad³/₄van³/₄-, ale nevedel n³/₄js³/₄ absol³/₄ne ni³/₄, Ä#o by sa aspo³/₄ minim³/₄lne podobalo tomu, Ä#o mali pred sebou.

Obr³/₄zok tvoril obd³/₄ä³/₄nik, ktor¹/₂ vyp³/₄ä³/₄ali pozd³/₄ä³/₄ne pruhy striedavo Ä#ervenej a bielej farby. V hornom ³/₄avom rohu bol Ä#al³/₄ä³/₄ obd³/₄ä³/₄nik modrej farby s p³/₄ä³/₄desiatimi p³/₄ä³/₄ramenn¹/₂mi hviezdami bielej farby. Vpravo od neho boli Ä#tyri symboly:

JUNO

â##Vyzer³/₄ to ako nejak³/₄ p³/₄smo,â## odv³/₄ä³/₄il sa vyjadri³/₄ svoju te³/₄riu Azakis. â##Mo³/₄no tie symboly znamenaj³/₄ meno toho, kto sondu vytvoril.â##

â##Mohlo by to by³/₄ aj jej menoâ##, protire³/₄il Petri. â##Sonda sa vol³/₄; â##JUNOâ## a symbolom t¹/₂ch, ktor³/₄ ju vytvorili, je ten farebn¹/₂ obd³/₄ä³/₄nik.â##

â##Tak Ä#i tak, ur³/₄ite sme ju nevyrobili my,â## zhrnul Azakis. â##Mysl³/₄ä³/₄, ³/₄e v jej vn³/₄tri m³/₄ä³/₄e existova³/₄ nejak³/₄ forma ³/₄ivota?â##

â##Mysl³/₄m, ³/₄e nie. Aspo³/₄ nie tak³/₄, ak³/₄ pozn³/₄me my. Priestor v zadnej komore, Ä#o je jedin¹/₂ priestor, kde by sa nieÄ#o mohlo nach³/₄ä³/₄dza³/₄, je pr³/₄li³/₄ mal¹/₂ pre ³/₄ivot nejakej bytosti.â##

Zatia³/₄ Ä#o rozpr³/₄val, Petri u³/₄ za³/₄al sondu skenova³/₄ a h³/₄ada³/₄ tak ak¹/₂ko³/₄vek znak ³/₄ivota v jej vn³/₄tri. Po kr³/₄tkom Ä#ase sa na obrazovke uk³/₄zala s³/₄ria symbolov, preto ich za³/₄al r¹/₂chlo preklada³/₄ svojmu priate³/₄ovi.

â##Na³/₄ie senzory ukazuj³/₄, ³/₄e vn³/₄tri nie je ni³/₄ â##ä³/₄iv³/₄â## a zd³/₄ sa, ³/₄e tam nie s³/₄ ani ³/₄iadne zbrane. Po prvej anal¹/₂ze m³/₄ä³/₄em kon³/₄tatova³/₄, ³/₄e t³/₄to vec je nejak³/₄ prieskumn³/₄ zariadenie vyslan³/₄ do priestoru slne³/₄nej s³/₄stavy, aby sk³/₄malo nieÄ#o, o Ä#om my zatia³/₄ ni³/₄ nevieme.â##

â##Mohlo by to by³/₄ aj tak, ako hovor³/₄ä³/₄,â## potvrdil Azakis, â##ale mali by sme si polo³/₄i³/₄ ot³/₄zku: â##Vyslan³/₄ k¹/₂m?â##

â##No,â## zamyslel sa Petri, â##ak vyl³/₄ä³/₄ime pr³/₄atomnos³/₄ tajomn¹/₂ch obyvate³/₄ov in¹/₂ch plan³/₄t, povedal by som, ³/₄e jedin³/₄-, ktor³/₄ by mohli urobi³/₄ nieÄ#o tak³/₄, s³/₄ tvoji star³/₄ zn³/₄mi pozem³/₄ä³/₄ania.â##

â##Ä#o to hovorÄĀ? VeÄĀ# keÄĀ# sme u nich boli naposledy, boli schopnÄĀ iba tak jazdiÄĀ na koÄĀ#och. Ako by mohli dosiahnuÄĀ takÄĀto ÄĀroveÄĀ# znalostÄĀ v takej krÄĀtkej dobe? VyslaÄĀ Ľ sondu na prechÄĀdzku do vesmÄĀru nie je hraÄĀ#ka.â##

â##V krÄĀtkej dobe?â## namietol Petri dÄĀvajÄĀc sa mu priamo do oÄĀ#ÄĀ-. â##NezabÄĀdaj, ÄĀe pre nich odvtedy uplynulo takmer 3 600 rokov. KeÄĀ# si zoberieÄĀ, ÄĀe ich priemernÄĀ½ vek dosahuje maximÄĀlne päťdesiat - ÄĀesÄĀdesiat rokov, znamenÄĀ; to, ÄĀe za tÄĀ dobu sa vystriedalo aspoÄĀ# ÄĀesÄĀdesiat generÄĀciÄĀ-. MoÄĀno sa stali oveÄĀa inteligentnejÄĀmi, ako si predstavujeme.â##

â##A moÄĀno je to prÄĀve to,â## dodal Azakis snaÄĀiac sa ukonÄĀiÄĀ priateÄĀovu ÄĀvahu, â##preÄĀo mali StareÄĀjnovia takÄĀ obavy o tÄĀto vÄĀpravu. Oni to predpokladali, teda, aspoÄĀ# uvaÄĀovali o takejto moÄĀnosti.â##

â##Mohli nÄĀm aspoÄĀ# nieÄĀo naznaÄĀiÄĀ, nie? VeÄĀ# pri pohÄĀade na tÄĀto vec nÄĀs mohlo aj poraziÄĀ.â##

â##ZatiaÄĀ sme na ÄĀrovni dohadov,â## odpovedal Azakis a palcom si prechÄĀdzal po brade, â##ale zdÄĀ; sa, ÄĀe to mÄĀ; zmysel. Budem sa snaÄĀiÄĀ kontaktovaÄĀ StareÄĀjinov a skÄĀsim dostaÄĀ z nich nejakÄĀ informÄĀcie, pokiaÄĀ vÄĀbec nejakÄĀ majÄĀ. Ty sa zatiaÄĀ snaÄĀ pochopiÄĀ nieÄĀo viac o tomto ÄĀude. Analyzuj aktuÄĀlnu drÄĀhu, rÄĀchlosÄĀ, hmotnosÄĀ, vÄĀak ty vieÄĀ, ÄĀo treba... a skÄĀs urobiÄĀ nejakÄĀ uzÄĀvery, ÄĀo sa tÄĀka destinÄĀcie, kedy tÄĀ sondu vypustili a dÄĀta, ktorÄĀ sÄĀ v nej uloÄĀenÄĀ. MusÄĀme vedieÄĀ ÄĀo najviac o tom, ÄĀo nÄĀs tam dolu ÄĀakÄĀ.â##

â##Ok, Zak,â## odpovedal Petri, zatiaÄĀ ÄĀo uÄĀ okolo neho len tak lietali farebnÄĀ hologramy s nekoneÄĀnmnoÄĀstvom ÄĀÄsel a vzorcov.

â##Hej, a nezabudni analyzovaÄĀ tÄĀ vec, ÄĀo si identifikoval ako antÄĀnu. Ak by to bola skutoÄĀne antÄĀna, tak by mala byÄĀ schopnÄĀ; vysieľaÄĀ a prijÄĀmaÄĀ. Nechcel by som, aby tÄĀ-, ktorÄĀ vyslali sondu, uÄĀ dostali komunikÄĀciu o naÄĀjom stretnutÄĀ-.â##

Potom si to Azakis rÄĀchlo namieril ku kabÄĀne HÄĀCOM, jedinej na celej lodi, ktorÄĀ bola vybavenÄĀ; na komunikÄĀciu na veÄĀkÄĀ vzdialenosti a ktorÄĀ sa nachÄĀdzala medzi dverami osemnÄĀsÄĀ a devÄĀtnÄĀsÄĀ modulov na internÄĀ½ presun. Dvere kabÄĀny sa otvorili s tichÄĀ½m zasyÄĀnanÄĀm a Azakis sa vsunul do ÄĀzkej kabÄĀny.

Ktovie, preÄĀo ju urobili takÄĀ malÄĀ... spÄĀ½tal sa sÄĀm seba, kÄĀ½m sa snaÄĀil usadiÄĀ Ľ sa na uzuÄĀkom sedadle, ktorÄĀ sa automaticky zosunulo zhora. MoÄĀno chceli, aby sme ju pouÄĀÄĀvali ÄĀo najmenej...

KÄĀ½m sa mu za chrbtom zatvÄĀjali dvere, zaÄĀal zadÄĀ;vaÄĀ prÄĀkazy na konzole pred sebou. Musel poÄĀkaÄĀ niekoÄĀko sekÄĀnd na stabilizÄĀciu signÄĀlu. Naraz sa na holografickom displeji, takmer rovnakom ako bol ten v jeho miestnosti, zaÄĀala zobrazovaÄĀ rokmi poznaÄĀenÄĀ; tvÄĀr s ostrÄĀ½mi ÄĀrtami patriaca jeho nadriadenÄĀho StareÄĀjnu.

â##Azakis,â## povedal muÄĀ s nÄĀ;znakom ÄĀsmevu a pozdravil ho aj zdvihnutÄĀm kostnatej ruky. â##ÄĀo ÄĀa primÄĀlo, aby si tak nÄĀhle volal ÄĀbohÄĀho starca?â##

Nikdy sa presne nedozvedel presnÄĀ½ vek svojho nadriadenÄĀho. Nikto nepoznal takÄĀto sÄĀkromnÄĀ informÄĀcie o nikom zo StareÄĀjinov. Iste videl uÄĀ veÄĀa otÄĀÄĀok okolo slnka. Napriek tomu jeho oÄĀi blÄĀdili sprava doÄĀava a naopak tak, ÄĀe ani on by to nedokÄĀzal lepÄĀje.

â##DoÄĀlo k veÄĀmi prekvapujÄĀcemu stretnutiu, teda aspoÄĀ# pre nÄĀs bolo veÄĀmi prekvapujÄĀce,â## zaÄĀal Azakis bez veÄĀkÄĀ½ch okolkov, priÄĀom sa snaÄĀil pozeraÄĀ priamo do oÄĀ#ÄĀ svojho partnera. â##Takmer sme narazili do jednÄĀho ÄĀudnÄĀho telesa,â## pokraÄĀoval, snaÄĀiac sa zachytiÄĀ kaÄĀdÄĀ½, aj minimÄĀlne nÄĀ;znak mimiky na tvÄĀri StareÄĀjnu.

â##Telesa? PokÄĀs sa vysvetliÄĀ mi to lepÄĀje, synu.â##

â##Petri ho eĀ;te stĀ;le analyzuje, ale my si myslĀme, Ā¾e by to mohol byĀŸ nejakĀ½ druh sondy a som si istĀ½, Ā¾e nie je naĀja.â## OĀ#i StareĀ;inu sa rozĀ;Ārili v Ā°Ā¾ase. Zdalo sa, Ā¾e aj on je prekvapenĀ½.

â##Na trupe sme naĀ;li vyrytĀ© nejakĀ© zvlĀ;Ā;ne symboly, vyzerĀ; to na neznĀ;my jazyk,â## dodal. â##Posielam ti vĀ;jetky Ā°daje.â##

Zdalo, Ā¾e pohĀ¾ad StareĀ;inu sa na chvĀĀ¾ku stratil v diaĀ¾ke, kĀ½m prostrednĀ-ctvom svojho O^COM analyzoval tok prichĀ;dzajĀ°cich informĀ;ciĀ-.

Po pĀ;r okamihoch, ktorĀ© sa vĀ;ak zdali nekoneĀ#nĀ©, sa jeho oĀ#i znovu upreli na svojho partnera a tĀ³nom, ktorĀ½ neprežĀ;dzal Ā¾iadne emĀ³cie, povedala: â##OkamĀ¾ite zvolĀ;m Radu stareĀ;inov. VĀ;etko naznaĀ;uje, Ā¾e vĀ;e poĀ#iatoĀ#nĀ© dedukcie sĀ° presnĀ©. Ak by to bola skutoĀ#ne pravda, museli by sme okamĀ¾ite prehodnotiĀŸ naĀ;e plĀ;ny.â##

â##Ā#akĀ;me na sprĀ;vyâ##, s tĀ½mito slovami Azakis ukonĀ#il komunikĀ;ciu.

Nasiriya â## VeĀ#era

PlukovnĀk a Elisa popĀ;jali uĀ¾ tretĀ pohĀ;r Ā;ampanskĀ©ho a nĀ;lada uĀ¾ bola pomerne neformĀ;lna.

â##Jack, musĀm povedaĀŸ, Ā¾e tento Masgouf je boĀ¾skĀ½. Ani ho nedojeme, je obrovskĀ½.â##

â##NuĀ¾, je skutoĀ#ne vynikajĀ°ci. Mali by sme zloĀ¾iĀŸ poklony kuchĀ;rovi.â##

â##MoĀ¾no by som sa zaĀ#ho mala vydaĀŸ, aby mi varil,â## povedala Elisa so smiechom a trochu prehĀ;Ā;ajĀ°c. Alkohol uĀ¾ zaĀ#Ānal Ā°Ā#inkovaĀŸ.

â##Tak to teda nie, nech sa postavĀ do radu. Ja som prvĀ½.â## OdvĀ;Ā¾il sa namietnuĀŸ a pomyslel si, Ā¾e snĀ;Ā to aĀ¾ tak neprehnal. Elisa sa zatvĀ;rila, Ā¾e to nepoĀ#ula a Ā#alej jedla svoju porciu jesetera.

â##Ty nie si Ā¾enatĀ½, vĀ;ak?â##

â##Nie, nikdy som na to nemal dosĀŸ Ā#asu.â##

â##To je len starĀ; vĀ½hovorka,â## namietla ona so zlomyseĀ¾nĀ½m Ā°smevom.

â##No, mal by som povedaĀŸ, Ā¾e raz som bol veĀ¾mi blĀzko, ale vojenskĀ½ Ā¾ivot sa Ā#aĀ¾ko kombinuje s manĀ¾elstvom. A ty?â## dodal a tĀ½m ukonĀ#il tĀ©mu o spomienke, ktorĀ;, ako sa zdalo, eĀ;te neprebolela. â##Bola si niekedy vydatĀ;?â##

â##Ā½artujeĀ;? Kto by uĀ¾ len zniesol Ā¾enu, ktorĀ; trĀ;vi vĀ#Ā#Ā;inu svojho Ā#asu cestovanĀm po svete, kopanĀm a hrabanĀm pod zemou ako krtko a ktorĀ; sa zabĀ;va tĀ½m, Ā¾e otvĀ;ra hroby starĀ© tisĀcky rokov?â##

â##VeĀ# to,â## povedal Jack s horkĀ½m Ā°smevom, â##evidentne nie sme vhodnĀ pre manĀ¾elstvo.â## A kĀ½m zdvĀhal pohĀ;r, navrhol melancholicky: â##Vypime si na to.â##

Vtom k nim podĀ;iel priĀ;iel Ā#aĀ;nĀk a priniesol im Ā#alĀ;Ā prĀ;ve upeĀ#enĀ½ Samoos¹³, Ā#Ām naĀ;ĀŸastie preruĀ;il trudnĀ° chvĀĀ¾ku.

Jack vyuĀ¾il preruĀ;enie a snaĀ¾il sa rĀ½chlo potlaĀ#iĀŸ znenazdajky obnovenĀ© spomienky. To uĀ¾ bolo dĀ;vno. Teraz mĀ; pred sebou prekrĀ;snu Ā¾enu a mal by sa sĀ°strediĀŸ iba na Ā#u. Nakoniec, nebolo to aĀ¾ takĀ© Ā#aĀ¾kĀ©.

Hudba znejĀ°ca v pozadĀ pomĀ;hala vytvĀ;raĀŸ magickĀ° atmosfĀ©ru. Elisa, osvetlenĀ; troma svieĀ#kami stojacimi v strede stola, bola nĀ;dhernĀ;. V jej vlasoch boli odlesky zlatej a medenej farby a jej pleĀŸ bola hladkĀ; a opĀ;lenĀ;. Jej prenikavĀ© oĀ#i mali farbu zelenej hlboĀ#iny. MĀ#kkĀ© pery sa pomaly snaĀ¾ili oddeliĀŸ kĀ°sok jesetera od kosti, ktorĀ° drĀ¾ala medzi prstami. Bola takĀ; zvodnĀ;.

Elisa si nenechala ujsĀŸ slabĀ° chvĀĀ¾ku plukovnĀka. PoloĀ¾ila kosĀŸ na okraj taniera a s dĀ;vkou nedbanlivosti si obľizla najprv ukazovĀ;k, potom aj palec. Mierne sklonila hlavu a pozerala sa naĀ#ho tak intenzĀvne, Ā¾e Jack mal pocit, Ā¾e mu srdce ide vyskoĀ#iĀŸ z hrude a skonĀ#Ā priamo v tanieri.

Zbadal, Á¾e uÁ¾ nemÁ; situÁ;ciu pod kontrolou a, predovÁ;etkÁ½m, Á¾e uÁ¾ nemÁ; pod kontrolou seba samÁ©ho a okamÁ¾ite sa snaÁ¾il pozbieraÁ¥ sa. Bol uÁ¾ dosÁ¥ starÁ½ na to, aby sa sprÁ;val ako zaÁ¾ÁbenÁ½ pubertiak, ale to dievÁ#a malo v sebe nieÁ#o, Á#o ho nenormÁ;jne priÁ¥ahovalo.

Nabral dych, poÁ;Áchal si tvÁ;r rukami a skÁsil povedaÁ¥: â##Á#o povieÁ;, skÁsime dojesÁ¥ aj poslednÁ½ kÁsok?â##

Usmiala sa, zobrala rukou kÁsok zostÁ;vajÁceho jesetera, mierne sa zdvihla zo stoliÁ#ky, natiahla sa smerom k nemu a podala mu kÁsok k Ástam. V tejto polohe jej vÁ½strih zvÁ½razil kypriÁ© poprsie. Jack, oÁ#ividne v rozpakoch, zobral do Ást naraz celÁ½ kÁsok, ale bez toho, Á¾e by sa perami dotkol jej prstov. Jeho vzruÁ;enie narastalo. Elisa sa s nÁm zahrÁ;vala ako maÁ#ka s myÁ;ou a Jack sa tomu nedokÁ;zal nijako ubrÁ;niÁ¥.

Potom, s vÁ½razom nevinnÁ©ho dievÁ#atka si Elisa znovu pohodlne sadla a, ako keby sa vÁbec niÁ# nestalo, rukou privolala vysokÁ©ho a chudÁ©ho Á#aÁ;nÁka, ktorÁ½ sa ihneÁ# priblí-Á¾il k stolu.

â##MyslÁm, Á¾e nadiÁ;la chvÁ¾a na dobrÁ½ kardamÁ³movÁ½ Á#aj. Á#o povieÁ;, Jack?â##

Jack, ktorÁ½ sa eÁ;te neprebral z predchÁ;dzajÁcej situÁ;cie, zakoktal nieÁ#o ako â##vlastne Á;no, ok...â## A kÁ½m si upravoval sako a snaÁ¾il sa znovu nadobudnÁ°Á¥ kontrolu, dodal: â##MyslÁm, Á¾e je vynikajÁci na zaÁ¾Ávanie.â##

Uvedomil si, Á¾e to, Á#o povedal, bolo smieÁ;ne, ale v tom momente mu niÁ# inÁ© nenapadlo.

â##Bolo to vÁ;etko skutoÁ#ne krÁ;sne, Jack, krÁ;sny veÁ#er, ale nezabÁ°dajme na hlavnÁ½ dÁvod nÁ;Á;ho stretnutia. MusÁm ti nieÁ#o ukÁ;zaÁ¥, pamÁtÁ; sa?â##

PlukovnÁk v tej chvÁli myslel na vÁ;etko, len nie na robotu. V kaÁ¾dom prÁpade vÁ;ak mala pravdu. IÁ;lo o oveÁ¾a dÁleÁ¾itejÁ;ie veci ako jeden hlÁ°py flirt. Ale pravdou bolo aj to, Á¾e jemu sa ten flirt vÁbec nezdal hlÁ°py.

â##Iste,â## odpovedal, snaÁ¾iac sa nadobudnÁ°Á¥ znovu autoritatÁvny vÁ½raz. â##Som skutoÁ#ne zvedavÁ½, Á#o si odhalila.â##

TlsÁ¥och, ktorÁ½ v neÁ#aleko zaparkovanom aute vÁ;etko poÁ#Ával, vyhÁ#kol: â##To je ale opica. VÁ;etky Á¾eny sÁ° rovnakÁ©. Najprv Á¥a poblÁ;znia, aby sa ti zdalo, Á¾e stÁ°paÁ; ku hviezdám a potom Á¥a nechajÁ° tak.â##

â##MyslÁm, Á¾e tvojich desaÁ¥ dolÁ;rov sa Á#oskoro ocitne v mojom vrečku,â## odvetil chudÁ½ a schuti sa zasmial.

â##Aby som pravdu povedal, mne je to Á°plne fuk, koho si naÁ;a doktoreÁ#ka zoberie do postele. NezabÁ°daj, Á¾e sme tu na to, aby sme zistili, Á#o vie.â## A kÁ½m si hÁ¾adal pohodlnejÁ;iu polohu na sedadle, pretoÁ¾e ho uÁ¾ zaÁ#al pobolievaÁ¥ chrbÁ;t, dodal: â##Mali sme vymyslieÁ¥ aj spÁsob, ako umiestniÁ¥ do toho lokÁ;lu aj takÁ° malÁ° Á;ikovnÁ° telekameru.â##

â##Hej, a najlepÁ;ie pod stolom, aby si sa mohol pozeraÁ¥ aj na jej stehnÁ;.â##

â##Debil. Kto bol ten hlupÁ;k, Á#o si Á¥a vybral pre tÁ°to Á°lohu?â##

â##NÁ;Á; Á;Á©f, kamarÁ;t mÁ'j. A odporÁ°Á#am ti neurÁ;Á¾aÁ¥ ho, pretoÁ¾e aj on vie, ako a kam umiestniÁ¥ mikrofÁ³ny a nemyslÁm, Á¾e by mal nejakÁ½ problÁ©m namontovaÁ¥ ich aj v tomto aute.â##

TlsÁ¥och aÁ¾ podskoÁ#il a chvÁ¾ku sa mu zdalo, Á¾e mu prestalo biÁ¥ srdce. SnaÁ¾il sa postupovaÁ¥ v kariÁ©re a uraziÁ¥ svojho priameho nadriadenÁ©ho by nevedlo k Áspechu.

â##PrestaÁ# trepaÁ¥,â## povedal a snaÁ¾il sa obnoviÁ¥ profesionÁ;lny vÁ½raz. â##SnaÁ¾ sa robiÁ¥ si dobre svoju robotu a dÁ°fajme, Á¾e sa na zÁ;kladÁ#u vrÁ;time s nieÁ#Á-m konkrÁ©tnym.â## Po tomto zhodnotenÁ uprel zrak do diaÁ¾ky a sledoval nejakÁ½ nedefinovanÁ½ bod v tme za mierne zahmlenÁ½m oknom.

Elisa vytiahla z kabelky svoj vreckov½ poÄŤalaÄŤ, poloÄŤila ho na stÄŤ1 a zaÄŤala s prezeranÄŤm fotiek. Zvedav½ plukovnÄŤk sa snaÄŤil natiahnúť, aby zazrel aspoň nieÄŤo, ale uhol, pod ktor½m videl obrazovku, mu to nedovolil. KeÄŤ naÄŤla, ÄŤo hÄŤadala, Elisa sa zdvihla a sadla si vedÄŤa neho.

ÄŤTakÄŤe,ÄŤ zaÄŤala Elisa, ÄŤpohodlne sa usaÄŤ, pretoÄŤe prÄŤbeh je veÄŤmi dlh½. Budem sa snaÄŤiÄŤ zostruÄŤniÄŤ ho ako sa len bude daÄŤ.ÄŤ

UkazovÄŤkom sa rÄŤchlo posÄŤovala po obrazovke, na ktorej sa ukÄŤzala tabuÄŤka s vyryt½mi ÄŤudn½mi znakmi a klinov½mi nÄŤpismi.

ÄŤToto je fotka jednej z tabuliek, ktorÄŤ boli nÄŤjdenÄŤ v hrobe krÄŤÄŤa Balduina II v Jeruzaleme,ÄŤ pokračovala Elisa, ÄŤo ktorom sa predpokladÄŤ, ÄŤe bol prv½m ÄŤlovekom, kto v roku 1 119 otvoril jaskyňu Macpela, naz½vanÄŤ aj Jaskyňa Patriarchov, kde by mal byť pochovan½ AbrahÄŤm a jeho dvaja synovia IzÄŤk a Jakub. Tieto hrobky by sa mali nachÄŤdzať pod zemou na mieste, kde sa dnes nachÄŤdza takzvanÄŤ MeÄŤita alebo AbrahÄŤmova svÄŤtyňa v Hebrone v PredjordÄŤnsku.ÄŤ A ukÄŤzala mu fotografiu meÄŤity.

ÄŤV hrobkÄŤch,ÄŤ pokračovala Elisa, ÄŤvraj krÄŤÄŤ naÄŤiel, okrem nespoÄŤetnÄŤho množstva rÄŤznych predmetov, aj niekoÄŤko tabuliek, ktorÄŤ mali patriÄŤ AbrahÄŤmovi. Dokonca sa tvrdÄŤ, ÄŤe by to mohol byť urÄŤit½ druh dennÄŤka, ktor½ si AbrahÄŤm pÄŤsal a do ktorÄŤho zaznamenÄŤval najdÄŤleÄŤitejšie chvíle svojho ÄŤivota.ÄŤ

ÄŤNieÄŤo takÄŤ ako zÄŤpisnÄŤk z ciest?ÄŤ skÄŤsil uhÄŤdnuť Jack, dÄŤfajÄŤc, ÄŤe si troÄŤku ÄŤplhol.

ÄŤV urÄŤitom zmysle ÄŤno, vzhÄŤadom na to, ÄŤe na tÄŤ epochu preÄŤiel riadny kus cesty.ÄŤ

Elisa sa posunula na ÄŤalÄŤiu fotografiu a pokračovala s vÄŤkladom. ÄŤNajvÄŤÄŤÄŤ-odbornÄŤci na jeho jazyk a spÄŤsoby grafickÄŤho vyjadrovania v tej dobe sa snaÄŤili preloÄŤiÄŤ vytesanÄŤ texty na tejto tabuÄŤke. NÄŤzory na preklad niektor½ch ÄŤastÄŤ sa, samozrejme, lÄŤÄŤil, ale vÄŤetci sÄŤhlasili s tÄŤm, ÄŤe toto,ÄŤ a pri tÄŤchto slovÄŤch zvÄŤÄŤÄŤila detail fotografie, ÄŤmoÄŤno preloÄŤiÄŤ ako ÄŤtruhlicaÄŤ alebo ako ÄŤBoÄŤskÄŤ amforaÄŤ. Okrem toho tu sÄŤ slovÄŤ ako ÄŤpochovÄŤvanieÄŤ, ÄŤtajomstvoÄŤ a ÄŤochranaÄŤ, ktorÄŤ sÄŤ pomerne jasnÄŤ.ÄŤ

Jack sa prestÄŤval orientovať, ale pokyvÄŤvanÄŤ hlavou sa snaÄŤil Elisu presvedÄŤiÄŤ, ÄŤe je dokonale v obraze. Ona sa naÄŤho chvÄŤÄŤoÄŤku zadÄŤvala a pokračovala: ÄŤTento symbol, naopak,ÄŤ a posÄŤovala prstom po obrazovke, aby sa obraz ÄŤo najviac vyjasnil, ÄŤby mal podÄŤa niektor½ch vedcov predstavovať hrob. Hrob nejakÄŤho boha. A tÄŤto ÄŤasÄŤ tu by mala opisovať jednÄŤho z Bohov, ako upozorÄŤuje ÄŤudÄŤ stojacich okolo neho, alebo im dokonca hrozÄŤ.ÄŤ

PlukovnÄŤkovi sa, troÄŤku nÄŤsledkom alkoholu, troÄŤku nÄŤsledkom omamnÄŤho parfumu ÄŤÄriaceho sa z Elisy a troÄŤku preto, ÄŤe sa stratil v jej oÄŤiach, zaÄŤali miznÄŤÄŤ sÄŤvislosti. NaÄŤalej vÄŤak prikyvoval, ako by mu bolo vÄŤetko nad slnko jasnejÄŤie.

ÄŤTakÄŤe, aby som to skrÄŤtila,ÄŤ pokračovala Elisa, ktorÄŤ postrehla postupne sa otupujÄŤci Jackov pohÄŤad, ÄŤodbornÄŤci interpretovali obsah tejto tabuÄŤky ako zobrazenie udalosti, ktorÄŤ sa stala poÄŤas AbrahÄŤmovho ÄŤivota, v ktorej nejak½ predpokladan½ Boh, lepÄŤšie povedanÄŤ Bohovia, schovali alebo zakopali v blÄŤzkosti jednÄŤho ich hrobu nieÄŤo veÄŤmi vzÄŤcne, teda aspoň pre nich veÄŤmi vzÄŤcne.ÄŤ

ÄŤZdÄŤ sa mi to dosÄŤ vÄŤeobecneÄŤ tvrdenie, zaÄŤal Jack, snaÄŤiac sa tvÄŤriÄŤ sa prÄŤsne. ÄŤPovedať, ÄŤe pochovali nieÄŤo veÄŤmi vzÄŤcne v blÄŤzkosti nejakej hrobky Bohov nie je urÄŤite to istÄŤ, ako mať sÄŤradnice GPS. Mohlo by sa to tÄŤkať ÄŤohokoÄŤvek a kdekoÄŤvek.ÄŤ

ÄŤMÄŤÄŤ pravdu, ale vÄŤjetky nÄŤpisy, predovÄŤetk½m nÄŤpisy pochÄŤdzajÄŤce z takÄŤho dÄŤvneho obdobia, sa musia v podstate interpretovať a vysvetÄŤovať v urÄŤitom

kontexte. Preto existujú odborníci a, úplne náhodou, práve ja som jedna z nich.## S týmto slovom začala napodobovať gesta modelky, ktorú fotografujú paparazzi.

##Dobre, dobre, viem, že si jikovná. Teraz sa ale pokús vysvetliť to aj obyčajným smrteľným.##

##V podstate,## upokojila sa Elisa a začala znovu rozprávať, ##po analyzovaní a porovnaní historických artefaktov rôzneho druhu, teda porovnaním skutočností prábbehov, legiend, povestí a všetkého možného, čo sa primiešalo, najväčšie ##mozgy## zeme potvrdili, že táto rekonštrukcia sa zakladá na pravde. Na tejto báze sa archeológovia z celého sveta pustili hľadať toto tajomné miesto.##

##Ale čo máš s tým všetkým spoločným ELSAD?## Plukovníkovi znova začala fungovať mozog zľavito. ##Mne povedali, že tieto výskumy by mali byť zamerané na vyhľadanie ľudských výrobkov, dokonca vraj mimozemského pôvodu.##

##A možno je to práve tak,## odpovedala Elisa. ##Je to už dávno rozárený názor, že táto záhada ##Bohovia##, ktorá v dávnych vekoch blúdila po Zemi, boli vlastne humanoidi pochádzajúci z ďalekej planéty nachádzajúcej sa mimo našej slnecovej sústavy. S ohľadom na ich vysokovývinutú technológiu a ich poznatky z medicíny a vedy všeobecne nie je taká veľká uveriteľná, že ich považovali za bohov schopných ##iniť všetelijaké zázraky.##

##To áno,## prerušil ju Jack. ##Aj ja, keby som doletel bojovým vrtuľníkom Apache medzi kmene v Amazonskom pralese a začal by som dookola páť po rakety, tie by si ma mohli pomôcť s nejakým zločivým bohom.##

##To je presne to,## museli mať tie záhady bytosti na údu v tej dobe. Niektorí dokonca hovorí, že to boli práve mimozemšťania, kto do Homo Erectus zasial semeno inteligencie a pretvoril ho tak za niekoho málo tisícrokov na to, čo dnes poznáme ako Homo sapiens sapiens.##

Elisa sa pozorne dávala na ňam ďalej, tým viac ohromená plukovníkovu tvár a rozhodla sa pre ňu podpaľ. ##Aby som pravdu povedala, myslela som si, že ako vedci tejto výpravy si viac informovaní.##

##To som si myslel aj ja,## vybuchol Jack. ##Je zrejmé, že tá hore dodržiavajú zvyčajnú filozofiu: ňam menej všetci, tým lepšie.## Nad predchádzajúcou láskavosťou začala prerastať zlosť.

Elisa si to všimla, položila svoj vreckový poštá na stôl a priblížila sa na niekoľko centimetrov k plukovníkovej tvári, ktorá na chvíľu zatajil dych mysliac si, že ho snáď chce pobožkať a začepkala: ##A teraz práde to najlepšie.##

Prudko sa vrátila na svoj miesto a ukázala mu ňalajú fotografii. ##Kým sa všetci pustili do hľadania tajomnej ##hrobky Bohov## a začali hrabkať medzi egyptskými pyramídami, teda hrobkami bohov par excellence, ja som sformulovala inú interpretáciu nájpisu na tabuľke a myslám si, že je to tá pravá. Pozri sa sem,## a samočoho mu ukázala obrázok textu, ako ho interpretovala ona.

Dvaja kamaráti, ktorí pošliovali rozhovor veľerajších z vnútra vozidla, by boli dali aj ruku za to, aby sa aj oni mohli pozrieť na fotku, ktorú doktorka ukazovala plukovníkovi.

##Doparoma!## zahŕňil tľach. ##Musíme nájsť spásu, ako sa dostať k tomu poštu.##

##Dôfajme, že aspoň jeden z nich poštu niečo nahlas##, dodal ten chudý.

##Dôfajme aj v to, že táto romantická veľera skončí skoro. Už ma to tu nebaví, tma ako vo vreci a už aj umieram od hladu.##

##Od hladu? Čo to trepeš? Veď si zjedol aj moje sendviče.##

â##Nie vÄjetky, milÄ½ mÄ´j. EÄte jeden ostal a ten si spapkÄm teraz,â## a kÄ½m sa spokojnÄ½ usmieval, otoÄ#il sa, aby zobral vrecko zo zadnÄ©ho sedadla. Pri otÄjÄ#anÄ vÄjak narazil kolenom do vypÄnaÄ#a registraÄ#nÄ©ho systÄ©mu, ktorÄ½ sa so slabÄ½m pÄpnutÄm vypol.

â##Ty si ale truÄ¾o, nemÄ´Ä¾eÄj dÄjvaÄ¥ pozor!?â## ChudÄ½ sa ponÄjhÄ¾al znovu zapnÄ°Ä¥ zariadenie. â##Teraz musÄm systÄ©m znovu spustiÄ¥, to bude trvaÄ¥ minimÄjne minÄ°tu. Modli sa, aby si zatiaÄ¾ nepovedali niÄ# dÄleÄ¾itÄ©, pretoÄ¾e ak Äjno, tak Ä¥a odtiaÄ¾to poÄ¾ením kopancami do riti aÄ¾ po PerzskÄ½ zÄliv!â##

â##PrepÄjÄ#,â## povedal tÄÄko tÄ¥och, â##myslÄm, Ä¾e by som mal zaÄ#aÄ¥ s diÄ©tou.â##

â##Bohovia pochovali truhlicu so vzÄjným obsahom na juÄ¾nej strane chrÄjmu a nariadili Ä¾uÄ#om, aby sa k nej nepribliÄ¾ovali aÄ¾ do ich nÄjvratu, inÄjÄ# by sa na vÄjetkÄ½ch Ä¾udÄ spustili straÄjnÄ© pohromy. Miesto budÄ° chrÄjniÄ¥ Äjtyria planÄ°ci ochrancovia.â##

â##Toto je mÄ´j prekladâ##, potvrdila pyÄjne Elisa. â##PodÄ¾a mÄ#a treba slovo preloÄ¾iÄ¥ ako â##chrÄjmâ##, nie ako â##hrobkaâ## a Ziqqurat di Ur, kde pracujeme, nie je niÄ# inÄ© ako chrÄjm postavenÄ½ pre bohov. JasnÄ©, povieÄj mi, Ä¾e Ziqqurat v tejto oblasti nie je jedinÄ½, ale ani jeden nie je tak blÄzko k domu, ktorÄ½ patril tomu, kto pravdepodobne vytvoril tabuÄ¾ky, teda nÄjÄjmu AbrahÄjmovi.â##

â##VeÄ¾mi zaujÄmavÄ©.â## PlukovnÄk pozorne analyzoval text. â##Vskutku, to, Ä#o vÄjetci oznaÄ#ujÄ° ako â##AbrahÄjmov domâ## je iba päť stovÄjk metrov od chrÄjmu.â##

â##Okrem toho, ak by tieto bytosti boli skutoÄ#ne mimozemÄjÄ¥anmi,â## pokračovala Elisa, â##predstav si, akÄj by bola dÄleÄ¾itÄj pre vÄjs vojakov â##truhlicaâ##. MoÄ¾no aj viac ako jej â##vzÄjny obsahâ##.

Jack chvÄ¾ku rozmÄ½Ä¾al, potom povedal: â##Tu vÄzÄ dÄvod zÄujmu zo strany ELSAD. PochovanÄj nÄjdoba by mohla byÄ¥ nieÄ#o oveÄ¾a zaujÄmavejÄjie ako iba jednoduchÄ½ keramickÄ½ hrniec.â##

â##Ä ikovnÄ½. A teraz, klinec programu,â## zvolala Elisa teatrÄjne. â##Ladies and gentlemen, predstavujem vÄjm, Ä#o som naÄjla dnes rÄjno.â##

Dotykom obrazovky sa na poÄ#ÄtaÄ#i objavila novÄj fotografia. â##Ale veÄ# to je ten istÄ½ symbol ako na tabuÄ¾keâ##, zvolal Jack.

â##Presne. Ale tÄ°to fotku som urobila dnes,â## odpovedala spokojnÄj Elisa. â##Tak sa zdÄj, Ä¾e AbrahÄjm na oznaÄ#enie â##Bohovâ## pouÄ¾il ten istÄ½ symbol, ktorÄ½ pouÄ¾ili uÄ¾ Sumeri: hviezdu s dvanÄjstimi planÄ©tami okolo nej a ktorÄ° som, div sa svete, naÄjla vysekanÄ° na veku â##truhliceâ##, ktorÄ° odhaÄ¾ujeme.â##

â##MoÄ¾no to vÄjak niÄ# neznamenÄj,â## poznamenal Jack. â##MoÄ¾no je to iba nÄjhoda. Symbol by mohol maÄ¥ aj tisÄc inÄ½ch vÄ½znamov.â##

â##Äno? A teda toto je Ä#o podÄ¾a teba?â## a ukÄjzala mu poslednÄ° fotografiu. â##Urobili sme ju z vonkajÄjej strany nÄj doby pomocou nÄjÄjho prenosnÄ©ho rÄjntgenovÄ©ho prÄstroja.â##

Jackovi sa iba ohromene rozÄjÄrili oÄ#i.

KozmickÄj loÄ# Theos â## AnalÄ½za dÄjt

Petri bol eÄte zahÄbenÄ½ do analÄ½zy sondy, keÄ# mu Azakis, vrÄtiac sa k palubnej doske povedal: â##DajÄ° nÄjm vedieÄ¥.â##

â##Ä#o v podstate znamenÄj, Ä¾e si mÄjme poradiÄ¥ sami,â## trpko skonÄtatoval Petri.

â##Viac menej ako zvyÄajne, nie?â## odpovedal Azakis a potÄ¾apkal priateÄ¾a po pleci. â##Ä#o mi vieÄj povedaÄ¥ o tej hromade kovu?â##

â##Okrem toho, Ä¾e chÄ½balo naozaj mÄjliÄ#ko, aby nÄjm poÄjkriabala lak vonkajÄjeho plÄjÄjÄ¥a, mÄ´Ä¾em s takmer absolÄ°tnou istotou iba potvrdiÄ¥, Ä¾e mÄjÄj trojlopatkovÄ½ kamarÄjt nevyslal Ä¾iadnu sprÄjvu. ZdÄj sa, Ä¾e sonda bola navrhnutÄj iba na analyzovanie

a Á; tãdium kozmickã½ch telies. Takã½ nejakã½ osamelã½ vesmãrny cestovateã¾, ktorã½ zaznamenã½va dã½ta a v urã½itã½ch intervaloch ich odosiela do zã½kladne,ã¾ a ukã½zal na holograme vznã½jã½ajã½com sa v miestnosti na detail antã½ny.

ã¾Pravdepodobne sme preã½li okolo veã¾mi rã½chlo na to, aby mohla zaznamenaã½ naã½u prã½tomnosã½,ã¾ odvã½ã¾il sa vysloviã½ svoj predpoklad Azakis.

ã¾Nielen to, priateã¾u. Jej palubnã½ prã½stroje sã½ naprogramovanã½ na analyzovanie telies vzdialenã½ch stovky tisã½ok kilometrov a my sme preleteli tak blã½zko,ã¾e keby sme neboli vo vã½kuu, tlakovã½ vlna by ju otã½ã½ala ako hraã½ku.ã¾

ã¾A teraz, keã½ sme sa vzdialili, myslã½ã½,ã¾e mã½ã¾e registrovaã½ naã½u prã½tomnosã½?ã¾

ã¾Myslã½m,ã¾e nie. Sme rozhodne veã¾mi malã½ a rã½chli na to, aby sme sa dostali do jej bodu zã½ujmu.ã¾

ã¾Dobre,ã¾ zvolal Azakis.ã¾Koneã½ne nejakã½ dobrã½ sprã½va.ã¾

ã¾Skã½sil som urobiã½ analã½zu metã½dy vysielania dã½t, ktorã½ pouã¾ã½ava sonda,ã¾ pokraã½oval Petri.ã¾Zdã½ sa,ã¾e eã½te nie je vybavenã½ technolã½giouã¾svetelnã½ch vã½rovã¾ ako naã½a, ale eã½te pouã¾ã½ava starã½ systã½m modulã½cie frekvencie.ã¾

ã¾Nebolo to to,ã½ pouã¾ã½ali naã½i predkovia eã½te pred Veã¾kou revolã½ciou¹⁴ ?ã¾ opã½tal sa Azakis.

ã¾Presne. Nebolo to bohvieakoã½innã½, ale veã¾mi dlhã½ã½as to dovoã¾ovalo vã½menu informã½ciã½ na celej planã½te a rozhodne to prispelo k tomu,ã¾e postã½pili aã¾ tam, kde sme teraz.ã¾

Azakis si sadol na veliteã¾skã½ kreslo, chvã¾oã½ku si hrã½zol ukazovã½k a potom povedal:ã¾Ak sa tento komunikaã½nã½ systã½m pouã¾ã½ava v sã½ã½asnosti na Zemi, moã¾no by sme mohli zachytiã½ nejakã½ ich vysielanie.ã¾

ã¾ã½no, moã¾no aj nejakã½ peknã½ film pornoã¾, komentoval to Petri a mierne vyplazil jazyk vã¾avom kã½tikuã½st.

ã¾Prestaã½ so somarinami. Preã½o radã½ej neskã½siã½ prispã½sobiã½ na tã½to technolã½giu nã½ã½ sekundã½rny komunikaã½nã½ systã½m? Chcel by som tam prã½sã½ pripravenã½ã½o najlepã½ie.ã¾

ã¾Rozumiem. Zase pã½r hodã½n roboty v tej tesnote.ã¾

ã¾Aã½o povieã½, keby sme predtã½m nieã½o zjedli?ã¾ ozval sa Azakis, ktorã½ tã½m predbehol priateã¾ovuã¾iadosã½, ktorã½ by urã½ite nasledovala.

ã¾Toto je prvã½ rozumnã½ vec, ktorã½ si dne navrhol,ã¾ odpovedal Petri.ã¾Aã¾ som z toho vzruã½enia vyhladol.ã¾

ã¾Dobre, urobã½me si pauzu, ale rozhodnem ja,ã½o si dã½me. Peã½eã½ Nebir,ã½o si vybral vã½era, mi ostala tak dlho vã¾alã½dku, aã¾ som mal pocit,ã¾e zapustila korene.ã¾

Pribliã¾ne po desiatich minã½tach, keã½ sa naã½i dvaja cestovatelia eã½te iba chystali zjesã½ svoje jedlo, na Zemi, v Centre riadenã½ kozmickã½ch letov v NASA, jeden mladã½ inã½inier zaznamenal zvlã½ã½tnu odchã½lku z drã½hy jednej sondy, ktorã½ monitoroval.

ã¾ã½fe,ã¾ povedal do mikrofã½nu, ktorã½ mal tak centimeter odã½st a ktorã½ bol pripojenã½ k slã½chadlã½m.ã¾Moã¾no mã½me problã½m.ã¾

ã¾Akã½ typ problã½mu?ã¾ poponã½hã¾al sa s odpoveã½ou inã½inier zodpovednã½ za lety.

ã¾Zdã½ sa,ã¾e Juno, z nejakã½ho mne neznã½meho dã½vodu, utrpela odklon od svojej urã½enej drã½hy.ã¾

ã¾Odklon? A o koã¾ko? A z akã½ho dã½vodu?ã¾ Uã¾ na sebe cã½til studenã½ pot. Nã½klady na tento let boli straã½ne vysokã½ a niã½ sa nesmeli pokaziã½.

ã¾Analyzuje dã½ta prã½ve v tejto chvã½i. Telemetria indikuje odchã½lku 0,01 stupã½a, ale bez nejakã½ho evidentnã½ho motã½vu. Zdã½ sa,ã¾e vã½etko funguje sprã½vne.ã¾

Možno narazila do nejakej skaly, odvŕtil sa o hypotézu staršej inžinier. V podstate päť asteroidov nie je až tak ďaleko.

Juno je prakticky v obežnej dráhe Jupitera a tam by nemali byť, taktne namietol ten mladší.

Tak čo sa stalo? Musela sa predsa vyskytnúť nejaká chyba. Rozmýšľal chvíľku a potom nariadil: Chcem dvojité kontrolu vašej palubnej prístrojov. Vŕstvedky do piatich minút na mój požiadavku, a ukončil komunikáciu.

Mladší inžinier si náhle uvedomil zodpovednosť, ktorou ho poverili. Pozrel si na ruky: mierne sa mu triasli. Muselo to ignorovať. Požiadal svojho kolegu, aby vykonal diferencovanú check-up sondy a prekŕčil prsty. Požiadavku zažali so sekvenčnou naprogramovanou analýzou vašej dráhy a po niekoľkých minútach sa na obrazovke ukázali vŕstvedky:

Kontrola ukončená. Vaše prístroje sú funkčné.

Zdá sa, že vaše všetko je v poriadku, poznamenal kolega.

Tak čo sa vlastne stalo? Keď to nezistíme do dvoch minút, áčť nájsť obe oboch do čerta, a zažal freneticky zaživať prázny klávesnicou, ktorú mal pred sebou.

Niže, niže a ešte raz niže. Všetko perfektne funguje.

Musel si niečo vymyslieť a musel to urobiť veľmi rýchlo. Zažal prstami klopkať po stole. Pokračoval v tom tak desať sekúnd, potom sa rozhodol použiť prvú nepísané pravidlo prázny správanie sa na pracovisku: nikdy neprotirečiť áčť.

Zapol mikrofón a spustil: Áčť, mali ste pravdu. Bol to skutočne malý asteroid, ktorú doniesť sondu odbočíť z dráhy. Našťastie ju nezasiahol priamo, ale iba preletel v jej tesnej blízkosti. Zrejme hmota asteroidu vytvorila minimálnu gravitačnú prázny živosť voči našej sonde Juno, čo spôsobilo odchýlku z obežnej dráhy. Posielam vám dáta, a zatiaľ dych.

Po niekoľkých sekundách, ktorú sa mu zadali nekonečnými, sa v sláchlach ozval áčť hlas: Bol som si istý. Chlapče máj, inžinkt starého vlka neporazí. Potom dodal: Zaistite aktiváciu motorov sondy a napravte orbitu. Nedopustím, aby došlo k chybe, a ukončil konverzáciu. Po chvíľku ju znovu aktivoval a poznamenal: Vynikajúca práca, chlapci!

Mladší inžinier si uvedomil, že v tele sa mu znovu rozprúdila krv. Srdce mu búchalo tak silno, že cítil jeho pulzovanie aj v ušiach. V podstate, mohlo sa to naozaj stať aj takto. Obrátil sa na svojho kolegu a zdvihol palec, čím naznačil, že je všetko v poriadku. Druhý mu odpovedal úšľachnutím. Tak toto zvládli, aspoň nateraz.

Nasiriya Po večeri

Z registračného zariadenia sa znovu ozvalo pŕpnutie a prístroj sa znovu zapol. Z malého reproduktora v aute znovu vychádzal hlas doktorky. Myslím, že by sme už mali Ás, Jack. Zajtra musíme vstávať skoro, aby som pokračovala s vykopávkami.

Dobre, odpovedal plukovník. Idem požiadať kuchárov a potom pŕjdeme.

No do prdele, vybuchol chudší. Kvŕli tebe nám unikla najlepšia Ás.

Ale veď som to neurobil naschvál, ospravedlím sa ťstí. Mohli by sme povedať, že na systéme došlo k poruche a že Ás rozhovoru sme nemohli zaregistrovať.

Vŕdy aby som Áa zachránil, skončil druhý.

Odšinám to. Už mi napadlo, ako by sme sa mohli dostať k požiadavku našej doktorky. Chytil si nos palcom a ukazovák a povedal: Vlezieme dnes do jej izby a skopŕujeme vaše údaje bez toho, že by to zistila.

A ako to chceš urobiť? Čo jej budeme spievať uspŕvanku, aby sa nezobudila?

##Nestrachuj sa kamarãt. Máš esô v rukãve,## a ¾murkol.

V reÅ¡taurã¡cii sa medzitã½m Jack a Elisa pripravovali na odchod. Plukovnã¡k zapol prenosnã¡o vysielã¡ku a zavola! strã¡Å¾ã¡: â##Odchã¡dzame.â##

##Tu vonku je vÅetko pokojnÃ©, plukovnÃ¡k,## odpovedal hlas v slÃ©chadle.

Plukovník opatrně otvoril dokořin dvere rejtaurcie, vyzrel von a potom chvã¾ku pozoroval okolie. Vonku, pri aute, stã½ ten istã½ vojak, ktorã½ priviezol Elisú.

„Máče! Še, chlapče, nariadil mu plukovník. Doktoru odprevažá
já.“

Vojak skočil do pozoru, vojensky pozdravil a, hovoriac niečo do svojej vysielacky, zmizol v tme.

„Bol to prekrásny večer, Jack,“ povedala Elisa vychádzajúc von. Zhlboka sa nadýchla a prvého nočného vzduchu a dodala: „Ušľachť sa som nezačala, nie tak pekne. Srdečne ďakujem,“ a vylúďila jeden zo svojich krásnych úsmevov.

Pol, nie je eÅte ve¾mi bezpeãnÃ stÃ vonku v tejto oblasti, a s tÃmito slovami jej otvoril dvere a pomohol nastãpiÅ do auta.

Ve 34 km od tma auto riaden plukovníkom vyartovalo rýchlo a zanechalo za sebou iba kôdolu prachu.

â##Aj mne sa to veÄ¾mi pÄ¼ilo. Nikdy by som si nebol pomyslel, Å¾e veÄ¼er s
â##mudrlantskou doktorkouâ## by mohol byÄ½ takÄ½ prÄ½jemnÄ½.â##

##Mudrlantskou? Takto ma hodnotit?## oto#ila sa na#ho tvriac sa urazene.

„Hej, mudrlantská, ale až vešmi sympatická, inteligentná a rozhodne vešmi príjemná!“ Keď sa pozerala vonku, vyúsťil to a pohladil jej nešmykľavé vlasy na zátylku.

Pod jeho dotykom jej po chrbte prebehli prÁjemnÁ© zimomriavky. Nemohla vÁjak podÁ³ahnÁ°Á¥ tak skoro. Jej vzruÁjenie ale nezadrÁ³ateÁ³ane rÁstlo. Rozhodla sa, Á³e nepovie niÁ# a uÁ³Ávala si prÁjemnÁ° masÁj.Á³. Jack, povzbudenÁ½ absenciou protestov proti svojmu gestu, pokračoval v hladenÁ jej dlhÁ½ch vlasov. Naraz vÁjak jeho ruka skÁºzla, najprv na plece, potom na rameno a nakoniec stÁjle niÁ³Ájle a niÁ³Ájle, aÁ³ kÁ½m jej jemne nepohladil prsty. Ona, eÁjte stÁjle otoÁ#enÁj k oknu, vzala jeho ruku a rozhodne ju stisla. Jeho ruka bola veÁ³kÁj a silnÁj. Kontakt s Á#ou v nej vyvolÁjval pocit bezpeÁnosti.

Z nevedy dieťačky ich sledovalo druhý tmavé auto a osoby v ňom sa snažili pochopiť niečo z dialógy.

„Myslím, že těch desátých dolarů, roven těch cest, kamaráti,“ povedal tlačený ch. „Teraz ju odvezie do hotela, ona ho pozve na posledný pohár a už bude ruka v rukáve.“

Modli sa, aby to tak neskončilo, lebo ak nie, tak fakt neviem, ako chceš skopávať
 a daj z poŤaŤa.

â##Doriti, na to som nepomyslel.â##

##Ty nemyslíš nikdy na ni#, #o by nemohlo skončiť v tvojom bezodnom
#al#dku.##

„Počkej, nenechaj, aby sa veľmi vzdialili,“ povedal ticho, ignorujúc provokáciu.
 „Nechcel by som ich stratiť aj druhú tretinu.“

Ostali chvã¾u bez slova sedieÅ¾ ruka v ruke. Obaja s pohã¾adom upretã½m do dia¾ky. Blã¾ili sa k hotelu a Jack sa cãtil dosã¾ zmã¾tenã½, neobratnã½. Nebolo to prvã½krã½t, Å¾o bol na veã¾eri s nejakou Å¾enou, ale v ten veã¾er znovu cãtil vã½etku hanblivosã¾, ktorã½ ho trã½pila v mladosti a o ktorej si myslel, Å¾e ju uã¾ dã½vno prekonal. Zdalo sa mu, Å¾e ten dlhã½ kontakt ho paralyzoval. Moã¾no by mal nieã¾o povedaã¾, aby prelomil to trã½pne ticho, ale obava, Å¾e akã©koã¾vek slovo by mohlo znã½iã¾ tieto Å¾arovnã© okamihy, ho donã½tila naã¾alej mlã¾aã¾.

Poľakoval automatickej prevodovke, ale nemusel pustiť jej ruku, aby radil prevodovčú stupne a pokračoval v novej jazde.

Elise sa, naopak, vracali do mysle postupne vŕteti ňmu jej životu. Rôzne príbehy, mnohých sny, plány, radosť a ňastie, ale nakoniec vŕdy rovnaké rozšarovanie, horkosť a bolesť. Bolo to, ako keby osud uľd vno rozhodol za ňu. Určite, vytŕil jej život plnŕ uspokojenia a uznania z profesionŕnej strŕnky, ale zdalo sa, ale nebol naplŕnovanŕ nikto, kto by ju po tej ceste životom sprevčdzal. Teraz bola tam, v cudzej krajine, na ceste tmou, ruka v ruke s muŕom, ktorŕho aľ do predŕlŕho dŕa povaľovala za prekŕku svojich plŕnov, no ktorŕ jej naopak preukazoval toľkŕ nehu a pozornosť. Uľ viacrŕt sa sama seba pľtala, ňo by mala urobiť.

ŕVŕetko v poriadku? opľtal sa Jack znepokojene, pretoľ postrehol, ale sa jej ňm ňalej, tľm viac lesnŕ oŕi.

ŕŕno, ňakujem Jack. Iba troľku melanchŕlie. Prejde to skoro.ŕ

ŕJe to snŕ ň moja vŕna? poponŕhŕal sa s otŕzkou plukovník. Povedal som nieŕo nevhodŕ?ŕ

ŕNie, naopak,ŕ odpovedala ihneŕ a ľskavľm hlasom dodala, ŕbuŕ mi nablŕzku, prosŕ ŕa.ŕ

ŕHej.... som tu. Nesmieľ sa obŕvať niŕo. Nedovolŕm, aby sa ti niekedy stalo nieŕo zľŕ, ok?ŕ

ŕŕakujem, zo srdca ňakujem,ŕ povedala Elisa, kľm sa snaľila osuľi si slzy, ktorŕ jej pomaly stekali po ľcach, ŕsi poklad.ŕ Jack ostal bez slova, iba jej eľte silnejŕie stisol ruku.

Na konci ulice sa zjavila vľvesnŕ tabuľa hotela. Preľli celou ulicou v mlŕanŕ. Potom plukovník spomalil a zastavil auto presne pred vchodom. Hľadeli si uprene do ňŕ. Pŕr nekoneŕnŕch okamihov sa nikto z nich neodvŕľil niŕ povedať. Jack vedel, ale by mal urobiť prvŕ krok, ale Elisa ho predbehla: ŕTeraz by si mi mal povedať, ale to bol prekŕsny veŕer, ale som nŕdhernŕ a ja by som ŕa mala pozvať, aby sme si hore eľte nieŕo vypili.ŕ

ŕNo ŕno, zvyŕajne to tak funguje,ŕ poznamenal Jack, troľku vykoľajenľ jej slovami. ŕUrobil by som to, keby si ty bola jedna z mnohŕch, ale prŕve to si o tebe nemyslŕm.ŕ Nabral dych a pokračoval, ŕmyslŕm, ale ty si skutoŕne vľnimoŕnŕ a tento spoľne strŕvenľ veŕer mi umoľnil lepŕie ŕa spoznať a odhaliť toľko a takľch vecŕ-, ktorŕ by som si nikdy nevedel ani predstaviť u archeologŕky.ŕ

ŕBudem to povaľovať za poklonu,ŕ povedal ona, aby troľku odľahŕila situľciu.

ŕZa tľm brnenŕ silnej a nezniŕiteľnej ŕeny sa skrľva, myslŕm, ľskavŕ a prestraľenŕ mlŕŕa. Si veľmi milŕ a neuveriteľne citlivŕ.ŕ Moľno by oľutoval, ňo chcel povedať, ale nabral odvahu a pokračoval: ŕAby som pravdu povedal, nezaujŕma ma jednu noc sexu, ktorŕ by iba doplnila zbierku a ktorŕ v tebe rŕno zanechŕ iba pocit obrovskej prŕzdnosti. Od teba by som chcel nieŕo viac. Vľdy si sa mi veľmi pľŕila, prizŕvam.ŕ Uľ sa nedokŕzal zastaviť. Chytil jej obe ruky, stisol ich do svojich a pokračoval ŕOdkedy som ŕa prvŕkrŕt uvidel v mojej kancelŕrii, pochopil som, ale je v tebe nieŕo zvlŕŕne. Spoŕiatku ma, samozrejme, priŕahovala tvoja krŕsa, potom aj tvoj hlas, tvoj spŕsob rozprŕvania, tvoje gestŕ, to, ako chodŕ, tvoj ŕsmev...,ŕ na chvľku sa preruľil a potom dodal, ŕtvoje ňaro ma ŕplne uchvľtilo. Ukradla si mi srdce. Neverŕm, ale by som eľte dokŕzal myslieť na ŕivot bez teba a určite to nebude zľver dneŕnŕho veŕera, preŕo by som zmenil svoj ŕmysel.ŕ

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.